

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 149, ΧΡΟΝΟΣ 36ος, ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2024 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ Δ.Σ.Π.

Επιτροπή Μπρώου

Πρωτοβάθμια Επιτροπή Μπρώου

Πρόεδρος: Ηλίας Ιωάννου

Γραμματέας: Απόστολος Κόντος

Μέλη: Ραχήλ Κρητικού

Κυριακή Κουντούρη

Γιώργος Μιχαηλίδης

Αναληρωματικά μέλη: Σταυρούλα Μετά, Νικόλαος Κάσσης, Κυριακή Ανδριουμένου, Μιλτιάδης Κίτοπαδάκης, Ελένη Μαζαράκη

Δευτεροβάθμια Επιτροπή Μπρώου

Πρόεδρος: Ελένη Ευαγγελισπούλου

Γραμματέας: Δήμος Κοντοδήμος

Μέλη: Ευαγγελία Κανελλάκου

Κωνσταντίνος Καλοβάς

Ηλίας Χαμαριάς

Αναληρωματικά μέλη: Αικατερίνη Κυλάκου, Ιωάννα Καλομυράτσου, Μαρίνα Αλεξέροπούλου,

Κωνσταντίνος Λαμπράκης, Στέφανος Μυλωνάς

Ειδική Επιτροπή Εποπτείας κατά την άσκηση (άρθρο 14 του ΚιΔ)

Υπεύθυνος: Ηλίας Κιόππας

Επιτροπή Υπεράσπισης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων & Κράτους Δικαίου (άρθρο 90ΚιΔ)

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καραμιζάρης

Αναληρώτρια: Ευαγγελία Αποστολίδου

Μέλη: Ευάγγελος Αναγνωστάου, Ηλίας Τζιτζικιάκης, Ιωάννης Καρδαράς, Στρατής Σημαντήρης, Ηλίας Ιωάννου,

Ιωάννα Θεοδωράτου, Μάρθα Κάσση

Επιτροπή Νέων και Ασκουμένων Δικηγόρων

Υπεύθυνοι: Παναγιώτης Σταματογιάννης, Στυλιανός Φαζάκης

Μέλη: Αντώνης Κεπερίδης, Έφη Μαχαίρα, Μαρία Δεληαγραμμάτικα, Ζωή Γεράνη, Βασίλειος Πεταλίδας

Αθηνά Σταμελάκη, Κωνσταντίνος Φιλέγκας

Επιτροπή Εμίσθων Δικηγόρων

Υπεύθυνος: Αριστομένης Μπαλδάσας

Αναληρωτής: Ηλίας Παηλάλης

Μέλος: Βασίλειος Πεταλίδας, Νικόλαος Κωνσταντινίδης, Αλεξάνδρα Τσάμη, Μαρία Καραγκιοζοπούλου, Τερψικλή Κοκκινάκη,

Γρηγόρης Καίτοπαδάκης, Όλγα Σαββίδου, Μαρίνη Καταλήρα, Θεοδώρα Αρβανιτάκη

Επιτροπή Ενωσιακών και Αλληλοβοιών Δικηγόρων

Υπεύθυνος: Αθηνά Σταμελάκη

Αναληρωτής: Παύλος Περβολάρης

Μέλη: Βασίλειος Πεταλίδας, Ηλίας Παηλάλης, Γεώργιος Καραμιζάρης

Εκπροσώπηση Δ.Σ.Π. στο Τ.Α.Χ.Δ.Κ.

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καραμιζάρης

Αναληρωτής: Στυλιανός Φαζάκης

Επιτροπή για το νέο Δικαστικό Μέγαρο και τον Δικαστικό Χώρο

Υπεύθυνος: Στυλιανός Φαζάκης

Αναληρωτές: Γεώργιος Καραμιζάρης, Βασίλειος Πεταλίδας, Παναγιώτα Μπουρτζίδου

Εκπροσώπηση Δ.Σ.Π. στο Συμβούλιο Δικηγορικών Συλλόγων Ευρώπης (C.C.B.E.)

Υπεύθυνος: Ηλίας Παηλάλης

Αναληρωτής: Διονύσιος Πιτέσσας

Μέλη: Ισμήνη Ζώρζου, Μαρία Θλωροπούλου-Μακρή, Ζωή Γεράνη, Μαρία Σταματογιάννη, Ιωάννης Μανουσάκης, Κωνσταντίνος Φιλέγκας

Επιτροπή Λειτουργίας των Δικαστηρίων

Υπεύθυνος: Βασίλειος Πεταλίδας

Αναληρωτής: Ιωάννης Βούτας

Μέλη: Γεώργιος Καραμιζάρης, Δήμος Κοντοδήμος, Παναγιώτης Σταματογιάννης,

Νικόλαος Κάσσης, Μαργαρίτα Ανδρουλή

Επιτροπή Αιμοδοσίας και Ιατρικού Δικαστηρίων

Υπεύθυνος: Δήμος Κοντοδήμος

Αναληρωτής: Χρήστος Π.Η. Ηλιάδης

Επιτροπή Νομικής Βοήθειας

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καρατζάς

Αναληρωτής: Χρήστος Π.Η. Ηλιάδης

Μέλη: Λίζα Πετρίδη

Εξώφυλλο:

Φωτογραφία του Χρήστου Ηλιάδη

Δικηγόρου Πειραιά, Συμβούλου Δ.Σ.Π.

EDITORIAL

«Δεν υπάρχει μεγαλύτερη τρέλα που μπορεί να κάνει ένας άνθρωπος από το να απελπιστεί», έλεγε ο αθεράπευτα αισιόδοξος Δον Κιχώτης στον πιστό του ακόλουθο Σάντσο Πάντσα. Ωστόσο, υπάρχουν φορές που τη σημερινή εποχή φαντάζει πραγματικά αδύνατο να μην προσβληθεί κανείς από την «τρέλα» της απελπισίας. Ιδίως σ' αυτή τη χώρα, όπου κατά κανόνα είμαστε αναγκασμένοι να αγωνιζόμαστε όχι -όπως θα έπρεπε-

για να πετύχουμε το καλύτερο, αλλά απλώς για να προστατεύσουμε το αυτονόητο.

Μιλώντας ειδικότερα για την άσκηση της δικηγορίας, πλέον σχεδόν καθημερινά ανακύπτουν ζητήματα που δεν μας αφήνουν στιγμή να εφησυχάζουμε. Οι διαρκείς νομοθετικές αλλαγές,

που έχουν μετατρέψει την αβεβαιότητα και την ανασφάλεια σε καθημερινό εφιάλτη του δικηγόρου, αλλά και οι αλεπάλληλες απόπειρες πολιτειακών παρεμβάσεων στην άσκηση του λειτουργήματός μας, απαιτούν διαρκή επαγρύπνηση και εγρήγορση, και σε ατομικό αλλά και σε συλλογικό επίπεδο. Και, όλα αυτά, στη μέγγενη μιας ολοένα και πιο πιεστικής καθημερινότητας.

Όμως δεν ξεχνάμε και μια άλλη προτροπή

ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ, σκίτσο του Πάμπλο Πικάσο, 1955

του ιδεαλιστή υπόπτη: «Ο άνεμος δεν μπορεί να αποφευχθεί, αλλά πρέπει να ξέρετε πώς να φτιάξετε ανεμόμυλους». Μπορεί να παραπονιόμαστε για τις συνεχείς νομοθετικές τροποποιήσεις, αλλά συνάμα τις μελετάμε και τις αναλύουμε, διοργανώνοντας επιστημονικές ημερίδες,

όπως η πρόσφατη για το νέο Κληρονομικό Δίκαιο, μια από τις πρώτες μετά την ψήφισή του νόμου ή όπως οι εκδηλώσεις μας για την αποτίμηση του θεσμού της συνεπιμέλειας, για τον νέο μεταναστευτικό νόμο, για την επίλυση φορολογικών διαφορών. Παρακολουθούμε τις κοινωνικές εξελίξεις και παρεμβαίνουμε στα μεγάλα ζητήματα που απασχολούν την κοινωνία, όπως η πολύκροτη δίκη για το δυστύχημα των Τεμπών, για την επεισοδιακή έναρξη της οποίας, αλλά και για την προσπάθεια υποστήριξης της κατηγορίας από τους δικηγορικούς συλλόγους, γράφει ο **Σταύρος Κατσούλης**. Μάλιστα, αυτές τις ημέρες, ο Σύλλογός μας δίνει ακόμη μια δύσκολη μάχη για τη διατήρηση του Ναυτοδικείου στον Πειραιά, αγωνιζόμενος απέναντι σε ήδη προειλημμένες, ερήμην μας, αποφάσεις. Αξίζει να διαβαστεί για το ζήτημα αυτό και τον αγώνα του ΔΣΠ, το πολύ ενδιαφέρον άρθρο της **Όλγας Σταγάκη**.

Εκτός από το σήμερα όμως, υπάρχει και το παρελθόν, ο «πρόλογος του παρόντος», όπως το χαρακτήριζε ο Σαίξπηρ. Η **Ιωάννα Θεοδωράτου** ανακάλυψε και μας θυμίζει το παλιό Κακουριγοδικείο στου Ψυρρή, ενώ ο **Γρηγόρης Μπλαβέρης**, ανασυσταίνει τη δίκη του Φ/Γ ΠΗΛΕΑΣ, ενός από τα πολλά εγκλήματα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Και, μια και ο λόγος για πόλεμο, ο **Δημήτρης Σταθακόπουλος** γράφει για την «εύθραυστη ισορροπία» ΗΠΑ-Ιράν, που όλοι ελπίζουμε να οδηγήσει επιτέλους στην πολυπόθητη ειρήνη.

Ο πολιτισμός δεν λείπει και από αυτό το τεύχος. Η **Κική Τσαγκαράκη** συνομιλεί με τον σπουδαίο γλύπτη **Γιώργο Χουλιαρά**, ο **Δημήτρης Πιστικός** μας ταξιδεύει στα όμορφα αλλά ενίοτε και δύσβατα μονοπάτια της γλώσσας, ο **Κων/νος Φλέγκας** γράφει για το σκακιστικό τουρνουά, που για τέταρτη συνεχή χρονιά διοργάνωσε με επιτυχία ο Σύλλογός μας.

Ο γαλανός καλοκαιρινός ουρανός του Ιουνίου, σκιάστηκε από την απώλεια του **Μιχάλη Βλάμου**, του ακούραστου αυτού διακόνου της νομικής επιστήμης, της ιστορίας, της λογοτεχνίας, αυτού του στυλοβάτη του περιοδικού μας επί δεκαετίες. Στη σύζυγο, τα παιδιά και τα εγγόνια του ευχόμαστε από καρδιάς συλλυπητήρια. Ο κ. Μιχάλης θα βρίσκεται πάντα στις καρδιές μας.

Το Καλοκαίρι είναι ήδη εδώ, η ξεγνοιασιά μας κλείνει το μάτι με τη γλυκιά αναίδεια μιας ατίθασης μπούκλας σε παιδικό μέτωπο. Ας ξεχάσουμε έστω και για λίγο τον ορθολογισμό μας κι ας αφήσουμε ελεύθερη τη φαντασία μας. Γιατί, όπως έλεγε και ο Δον Κιχώτης: «*Τα γεγονότα, καλέ μου Σάντσο, είναι οι εχθροί της αλήθειας*».

Ηλίας Τζιτζικάκης
Υπεύθυνος Συντακτικής
Επιτροπής

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ / 169 / ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ

ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ
ISSN: 1108-7315
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47, ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ.: 210-4176.251
<http://www.dspeir.gr>
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ
ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:

ΗΛΙΑΣ ΚΛΑΠΠΑΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Π.

ΗΛΙΑΣ ΤΖΙΤΖΙΚΑΚΗΣ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
itzitzikakis@gmail.com

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΛΙΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ
apostev@gmail.com
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΚΟΥΤΣΗΣ
lakoutsis.p@gmail.com

ΜΕΛΗ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:
Αλφειεροπούλου Μαρίνα
Αποστολίδου Λίλη
Βούτας Ιωάννης
Γαϊτανάρος Γρηγόρης
Γεωργούλια Ιωάννα
Θεοδωράτου Ιωάννα
Λακούτσας Πέτρος
Μητροπούλου Μαρία
Παναγιωτακοπούλου Σίσσυ
Πιστικός Δημήτριος
Σαουντζάκης Γιώργος
Σαράντη Μαρία Τριανταφυλλιά
Σαρρής Θεόδωρος
Στυλιανού Αριάννα
Τσαγκάρη - Μπαϊζου Κική
Τσελέντης Διονύσης
Τσουρούλης Ευάγγελος
Φλωροπούλου - Μακρή Μαίρη

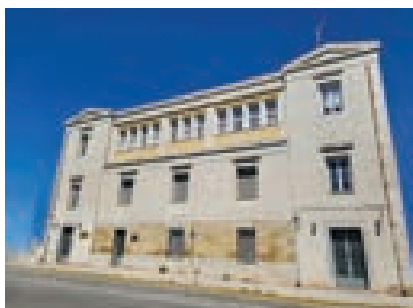
*Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

*Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν προσωπικές απόψεις

*Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κειμένου υπό
τον όρο να αναγραφεί η πηγή

Τυπογραφείο
Καραγιάννη

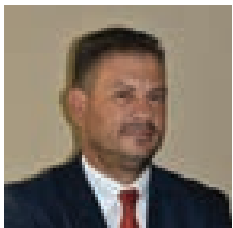
Ηρώων 162, Πειραιάς 115 33 | τηλ.: 210-4176 322 - 210-4176 471
e-mail: info@typoskaraγιanni.gr | www.typoskaraγιanni.gr

Editorial	σελ. 1
Η δίκη για το δυστύχημα των Τεμπών	σελ. 4
Το Ναυτοδικείο Πειραιά	σελ. 9
Κοινή δήλωση Δημάρχου και Προέδρου ΔΣΠ για το Ναυτοδικείο Πειραιά	σελ. 13
Ημερίδα για τον νέο Νόμο περί Μετανάστευσης	σελ. 14
ΣΤΕ: το πτυχίο Νομικής Σχολής απαραίτητη προϋπόθεση για την εγγραφή στο μητρώο ασκουμένων Δικηγορικού Συλλόγου	σελ. 17
Το παλιό Κακουργιοδικείο στου Ψυρρή	σελ. 18
Εκδήλωση για το νέο Κληρονομικό Δίκαιο	σελ. 22
Η δίκη του Φ/Γ ΠΗΛΕΑΣ	σελ. 24
Ανακοίνωση Του Σωματείου Συνταξιούχων Δικηγόρων Πειραιώς «Ο ΛΥΣΙΑΣ»	σελ. 28
Εκδήλωση για τις εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης φορολογικών διαφορών	σελ. 29
Συνέντευξη με τον γλύπτη Γιώργο Χουλιαρά	σελ. 30
ΣΤΙΞΕΙΣ	σελ. 34
Η εύθραυστη ισορροπία ΗΠΑ - ΙΡΑΝ	σελ. 38
Μουσική βραδιά στον ΔΣΠ	σελ. 41
Εκδήλωση της παιδικής χορωδίας του ΔΣΠ	σελ. 41
Ημερίδα για τη συνεπιμέλεια	σελ. 42
Επίσκεψη ΔΣΠ στο αρχαιολογικό μουσείο Πειραιά	σελ. 43
Απόφαση ΔΣΠ σχετικά με την 6/2026 απόφαση ΟΛΑΠ	σελ. 44
4ο Σκακιστικό Τουρνουά ΔΣΠ	σελ. 45
Στη μνήμη του Μιχάλη Βλάμου	σελ. 48

Η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ

Με το βλέμμα του παραστάντος Δικηγόρου αλλά και του παρατηρητή χωρίς παρωπίδες

του **ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΤΣΟΥΛΗ**
Δικηγόρου Πειραιά

Εισαγωγικές σκέψεις

Με ομόφωνη και ιδιαίτερως τιμητική στο πρόσωπό μου απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΔΣΠ μου ανατέθηκε η παράσταση για λογαριασμό του Συλλόγου στη δίκη των Τεμπών προς υποστήριξη της κατηγορίας εις βάρος των σε αυτήν κατηγορουμένων. Μία υπόθεση που δικαίως έχει συνταράξει το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, αλλά είναι σίγουρο πως στην εξέλιξή της θα δοκιμάσει τις ανοχές και τις αντοχές του ελληνικού δικαστικού-δικαιικού συστήματος.

Όπως ήταν αναμενόμενο, η υπόθεση παρουσιάζει μέγιστο νομικό, κοινωνικό αλλά και πολιτικό ενδιαφέρον, καθώς διαχέεται σε ολόκληρο τον "οργανισμό" του ελληνικού κράτους και έρχεται αντιμέτωπη με διαχρονικές παθογένειες στη λειτουργία του αποτελώντας πρόκληση αλλά και δομική δοκιμή ανθεκτικότητας των θεσμών του.

Δεν είναι σκοπός του παρόντος να αναπαραγάγει όσα ενδεχομένως έχουν ενδελεχώς παρουσιαστεί από μέσα μαζικής ενημέρωσης και κοινωνικά ή νομικά fora. Άλλωστε η δημοσιοποίηση του κειμένου θα έχει προσπεραστεί χρονικά από την πραγματικότητα. Είναι όμως αυτή η προσωπική μου οπτική γωνία, προσπαθώντας να διαφωτίσω κυρίως

πτυχές που ίσως μόνο η αυτοπρόσωπη παρουσία κάποιου παράγοντα της δίκης θα μπορούσε να μεταφέρει στους συναδέλφους.

Με αυτές τις παραδοχές, αναφέρομαι στα ακόλουθα:

Α. Ως προς το κτιριακό

Την πρώτη ημέρα της δίκης έκανε την εμφάνισή του, χωρίς κανένα ίχνος υπερβολής, το γνωστό νεοελληνικό "μπάχαλο". Οι εικόνες που εκτυλίσσονταν μπροστά μας πραγματικά ήταν ντροπιαστικές. Η αίθουσα, ειδικά στην αρχική της διαμόρφωση, ήταν, κατά κοινή ομολογία, δυσλειτουργική. Σε αυτή την πολυδιαφημισμένη αίθουσα, στοιβάχτηκαν εκατοντάδες άνθρωποι, χωρίς να έχει ληφθεί καμία πρόνοια ή να υπάρξει κάποιος σχεδιασμός. Πραγματικά το σκηνικό θύμιζε συναυλιακό χώρο με τους όρθιους να καταλαμβάνουν κάθε διαθέσιμο τετραγωνικό εκατοστό.

Η Πρόεδρος έλαβε το λόγο και επιχείρησε να ξεκινήσει τη διαδικασία. Με αυτό εννοούσε ότι θα άρχιζε να εκφωνεί ονόματα για να λάβει μόνο τις παραστάσεις των παραγόντων της δίκης. Ήταν ολοφάνερο ωστόσο ότι υπό τέτοιες συνθήκες ακόμη και αυτό ήταν αδύνατο. Παρά τις έντονες

διαμαρτυρίες όλων, εκείνη το επιχείρησε αρκετές φορές. Ειλικρινά δεν μπόρεσα ποτέ να κατανοήσω, όποιες πιέσεις και αν υποτεθεί ότι δεχόταν, σε τι εξυπηρετούσε η επιμονή της αυτή. Όχι πάντως τη μη καθυστέρησης της δίκης, η οποία, χωρίς καμία υπερβολή, εκτιμώ ότι αποκλείεται να διαρκέσει λιγότερο από δύο χρόνια. Δεν εισακούστηκαν ούτε οι Δικηγορικοί Σύλλογοι, προεξάρχοντος του Προέδρου της Ολομέλειας κ. Κουτσόλαμπρου, αλλά και των νομικών παραστατών των Δικηγορικών Συλλόγων κ.κ. Μαντά και Βερβεσού. Θαύμασα επίσης και την "εφευρετικότητα" των συναδέλφων που προσπαθούσαν να πείσουν την Πρόεδρο για τη διακοπή της δίκης. Επιστράτευσαν ακόμη και αίτημα για επίδειξη πιστοποιητικού πυρασφάλειας, ώστε να διακοπεί η δίκη, δίνοντας ίσως και σχετική "διέξοδο" στο Δικαστήριο. Εν μέσω γενικής απαίτησης, αλλά και αντικειμενικής δυσκολίας, η συνεδρίαση τελικά διακόπηκε. Σημειωτέον ότι, εξ όσων γνωρίζω, το πιστοποιητικό αυτό ου-

δέποτε προσκομίστηκε.

Μετά από διάφορες παρεμβάσεις, με πολύ ουσιαστική και τη σχετική παράσταση εκπροσώπων της Ολομέλειας στην Προϊσταμένη του Εφετείου Λάρισας, αλλά και της παρέμβασής τους ενώπιον του Υπουργού Δικαιοσύνης, η αίθουσα δέχθηκε κάποια διαμόρφωση, που βελτίωσε λίγο τη χωρητικότητά της. Περισσότερο, ωστόσο, βοήθησε η νέα ταξιοθεσία, που ουδόλως είχε προβλεφθεί στην αρχή.

Περαιτέρω, όπως έχει ευρέως γίνει γνωστό, σε συνέχεια της κύριας αίθουσας, αλλά σε χαμηλότερο επίπεδο, είχε διαμορφωθεί έτερος χώρος για τους συγγενείς, με καθίσματα, γιγαντοοθόνες και ήχο, από όπου μπορούσαν από πολύ κοντινή στην αίθουσα απόσταση, να παρακολουθούν τη δίκη. Ποτέ όμως εκείνοι δεν την «αποδέχθηκαν» ως αίθουσα του Δικαστηρίου, λέγοντας ότι θέλουν να παρακολουθούν «ζωντανά» τη δίκη. Περί αυτού όμως μία μικρή αναφορά κατωτέρω.

Έκτοτε η δίκη άρχισε να έχει όλο και λιγότερους παριστάμενους. Μετά από δέκα συνεδριάσεις, εκτός από τους συνηγόρους, ζήτημα να παρακολουθούν τη δίκη περισσότεροι από 30-40 άνθρωποι. Φυσιολογική εξέλιξη για τους γνωρίζοντες. Πλην όμως είμαι βέβαιος ότι σε κρίσιμες καμπές της δίκης το ζήτημα του ανεπαρκούς κτιρίου για τη φιλοξενία των προσερχομένων θα επανέλθει στο προσκήνιο, ίσως και με μεγάλες εντάσεις. Παρεμπιπτόντως, από μία πρόχειρη επισκόπηση του κτιρίου στις υποδομές και το μέγεθός του, δεν φάνηκε να δικαιολογείται η ανακοινωθείσα δαπάνη διαμόρφωσής του.

Β. Ως προς την παράσταση των Δικηγορικών Συλλόγων

Με κάποια μικρή κατάπληξη διαπίστωσα ότι ακόμη και αρκετοί συνάδελφοι αγνοούσαν τη ρύθμιση και τη λειτουργία στην πράξη του άρθρου 90 περ. ζ του Κώδικα Δικηγόρων (ν. 4194/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει).

Εν συντομία, με βάση αυτή τη διάταξη οι Δικηγορικοί Σύλλογοι δύνανται να παρίστανται, μεταξύ άλλων, και προς υποστήριξη της κατηγορίας σε ποινικά Δικαστήρια σε δίκες με ευρύτερο εθνικό, κοινωνικό, οικονομικό ή πολιτισμικό ενδιαφέρον. Αξιοποιώντας αυτή τη διάταξη περίπου 50 Δικηγορικοί Σύλλογοι κατά το στάδιο της προδικασίας δήλωσαν παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας, την οποία επανέλαβαν και στη διαδικασία στο ακροατήριο. Δεν είναι η στιγμή και ο χώρος της νομοτεχνικής ανάλυσης της δήλωσης αυτής της παράστασης, αλλά εν συντομία πρέπει να λεχθεί ότι νομικά ήταν απολύτως ορθή και δικαιολογημένη. Άλλωστε η δίκη των Τεμπών είναι αυτονόητα μία υπόθεση με ξεκάθαρο εθνικό ενδιαφέρον, μια περίπτωση-"ορισμός" της εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 90 περ. ζ.

Περαιτέρω πρέπει να τονίσω ότι υπήρχε πλούσιο

νομικό προηγούμενο για την εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης σε θέματα ευρύτερου εθνικού και οικονομικού ενδιαφέροντος. Μία προϋπάρχουσα νομολογία που δεχόταν, διά των αποφάσεων του Αρείου Πάγου και του Συμβουλίου της Επικρατείας, τις παραστάσεις των Δικηγορικών Συλλόγων σε τέτοιες περιπτώσεις, εκτός από μία μόνο αντίθετη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, στην οποία ωστόσο υπήρχαν αρκετά διαφορετικά χαρακτηριστικά. Φωτεινότερο ίσως παράδειγμα και με στενότερη χρονική εγγύτητα με τη δίκη των Τεμπών ήταν η όλως πρόσφατη απόφαση της πλήρους πολιτικής Ολομέλειας του Αρείου Πάγου υπ' αρ. 6/2026, αναφορικά με τον εκτοκισμό των δόσεων των υποθέσεων που υπήχθησαν στο νόμο Κατσέλη, η οποία αυτονόητα προσκομίστηκε στο Δικαστήριο, και η οποία είχε δημοσιευθεί και καθυρογραφεί ελάχιστες ημέρες πριν την τελική κρίση του Δικαστηρίου.

Ωστόσο, δεν υπήρχε αντίστοιχο νομικό προηγούμενο παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας σε ποινικό ακροατήριο, παρά τη ρητή πρόβλεψη του άρθρου 90 περ. ζ. Και τούτο διότι σε άλλες μεγάλες δίκες εθνικού ενδιαφέροντος, π.χ. στη δίκη για την πυρκαγιά στο Μάτι, δεν είχε ασκηθεί αυτό το δικαίωμα από τους Δικηγορικούς Συλλόγους. Το γεγονός αυτό μάλιστα έδωσε αφορμή σε μερίδα συναδέλφων υπεράσπισης να επιχειρηματολογήσουν κατά της παράστασης των Συλλόγων. Ο εν λόγω ισχυρισμός καταρρίπτεται υπό την απλούστατη σκέψη ότι η μη ενάσκηση ενός δικαιώματος που αναγνωρίζεται από δίκαιο σε κάποιο Δικαστήριο δεν εμποδίζει τη μελλοντική άσκηση του σε έτερο Δικαστήριο.

Όπως έχει ήδη γίνει γνωστό, το Δικαστήριο τελικώς έκανε δεκτές τις αντιρρήσεις που προέβαλαν οι κατηγορούμενοι και απέβαλε τους Δικηγορικούς Συλλόγους με πλειοψηφία 2-1. Η εξέλιξη αυτή ήταν κατ' εμέ μη αναμενόμενη. Αφενός, διό-

τι υπήρχε επαρκέστατη νομική θεμελίωση της διατυπωθείσας δήλωσης παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας, αφετέρου γιατί μας εξέπληξε ο συσχετισμός ψήφων στη λήψη της. Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφερθεί ότι η δήλωση της παράστασης αυτής στο στάδιο της προδικασίας είχε γίνει δεκτή από τον Ανακριτή, χωρίς να προβληθεί κάποια αντίρρηση. Στη διαδικασία στο ακροατήριο η Εισαγγελέας της Έδρας πρότεινε να γίνει δεκτή η δήλωση των Συλλόγων, με εκτενή νομική αιτιολογία. Ωστόσο, η τελική απόφαση ελήφθη με μειοψηφούσα την Πρόεδρο του Δικαστηρίου (!) Συζητώντας εκτενώς το αποτέλεσμα αυτό καταλήξαμε στο ότι πρέπει να είναι στατιστικώς ελάχιστες οι περιπτώσεις κατά τις οποίες στην προδικασία γίνεται αναντίρρητα δεκτή η παράσταση, στη συνέχεια η Εισαγγελέας Έδρας την κάνει δεκτή, η Πρόεδρος του Δικαστηρίου επίσης την κάνει δεκτή μειοψηφώντας, και οι Σύεδροι Δικαστές πλειοψηφούν απορρίπτοντας την παράσταση.

Κλείνοντας το κεφάλαιο αυτό και εκφεύγοντας από την αμιγώς νομική θεώρηση των πραγμάτων, η συγκεκριμένη δίκη είχε τέτοιο ειδικό βάρος, στο οποίο η νομικώς προβλεπόμενη παράσταση των Δικηγορικών Συλλόγων μόνον θετικά στοιχεία θα είχε να εισφέρει στην αναζήτηση της αλήθειας και το σταματώ αυτοσυγκρατούμενος εδώ.

Γ. Ως προς τη στάση ορισμένων δικηγόρων

Δυσκολεύομαι να αντισταθώ στον πειρασμό να αφήσω ασχολίαστη τη συμπεριφορά κάποιων συναδέλφων. Παρατηρώντας την αίθουσα μπορούσε κανείς να δει ένα ευρύ φάσμα «δειγματοληψίας» του κλάδου: προβεβλημένοι συνάδελφοι, καθηγητές Πανεπιστημίου, ικανότατοι ποινικολόγοι, συνάδελφοι μικρότερης αναγνωρισιμότητας, συνάδελφοι από τοπικούς Συλλόγους, νέοι συνάδελφοι και ασκούμενοι που παρακολουθούσαν δίπλα στους εμπειρότερους. Λυπηρή διαπίστωση ότι ο

μεστός νομικός λόγος αρκετές φορές απουσίαζε, ενώ υπήρχε έντονο το στοιχείο του στόμφου, της αυτοπροβολής, του άσκοπου πλατειασμού. Ενδεικτικά να αναφέρω ότι έτυχε να δω μέχρι και συνάδελφο με τήβενο. Δεν μπόρεσα να καταλάβω την επιλογή αυτή σε πλαίσιο ελληνικού Δικαστηρίου. Άκουσα συναδέλφους να ομιλούν για τους ρόλους που είχαν σε νομοπαρασκευαστικές ή άλλες επιτροπές κατά το παρελθόν και άλλα παρόμοια. Άκουσα το άκρως παραστατικό σχόλιο ότι "ο καθένας έχει απλώσει την πραμάτεια του" και προσαθεί να πορευτεί με αυτήν. Εν τέλει, όλα αυτά μάλλον δεν βοηθούν στην ανακάλυψη της αλήθειας και στην κατά το δυνατόν διευκόλυνση της διαδικασίας.

Δ. Ως προς τη στάση ορισμένων συγγενών θυμάτων-παθόντων

Είναι πραγματικά πολύ δύσκολο να κοιτάξεις στα μάτια και να νιώσεις τον πόνο των ανθρώπων που έχασαν τους δικούς τους, στη συντριπτική πλειοψηφία, νέους ανθρώπους.

Ωστόσο για τους συναδέλφους που ασχολούνται αρκετά με το ποινικό, ευλόγως λειτουργούν και τα αντανakλαστικά του δικαιώματος υπεράσπισης του κατηγορουμένου, για όποια πράξη και αν κατηγορείται. Και, φυσικά, σε όλους τους συναδέλφους λειτουργούν τα αντανakλαστικά μίας δίκαιης, εύρυθμης και δικονομικά ορθής διαδικασίας. Η οποιαδήποτε παραβίαση των ανωτέρω αρχών καθιστά τη διαδικασία ελεγχόμενη και προβληματική.

Μετά από τα ανωτέρω αυτονόητα σχόλια, οφείλω να μεταφέρω το κλίμα στην αίθουσα, ιδίως υπό το καθεστώς των διαμαρτυριών των συγγενών σε κάθε σημείο της δίκης στο οποίο με «κάτι» δεν συμφωνούσαν. Παρατηρήθηκε αρκετά συχνά το φαινόμενο έντονης παρέμβασης συγγενών, οι οποίοι αυτόκλητα διέκοπταν τη δίκη για να δια-

μαρτυρηθούν. Αντιλαμβανόμαστε ανθρωπίνως ότι υπάρχει ένταση και επιθυμία τιμώρησης των ενόχων. Δεν επιτρέπεται όμως να μετατραπεί η αίθουσα σε «λαϊκό» δικαστήριο. Όταν η Πρόεδρος τους ανακαλούσε στην τάξη ή, κάποιες στιγμές, έλεγε ότι, σε περίπτωση μη συμμόρφωσής τους, θα τους απέβαλλε από την αίθουσα, υπήρχε θύελλα αντιδράσεων με το πρόσχημα ότι έχουν χάσει τους δικούς τους ανθρώπους. Κατ' ουσίαν ο ομολογουμένως βαρύς πόνος τους είχε μερικές φορές εργαλειοποιηθεί από τους ίδιους ως μέσο θέσης τους στο απυρόβλητο.

Με άλλα λόγια, ασχέτως αν η αίθουσα όφειλε πράγματι να είναι πολύ καλύτερη, μεγαλύτερη και καταλληλότερη, χωρίς διαχωρισμούς σε «πάνω» και «κάτω» αίθουσα, μου δημιουργήθηκε έντονη η εντύπωση ότι οι συγγενείς αντιδρούσαν και διαμαρτύρονταν, διότι στην πραγματικότητα ήθελαν να είναι στην πρώτη γραμμή του ακροατηρίου και να παρεμβαίνουν αυτοβούλως σε ό,τι δεν τους «αρέσει», ενίοτε και υποκινούμενοι αφανώς από

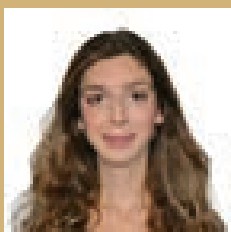
μερίδα συνηγόρων. Είναι ένα σημείο που χρήζει ιδιαίτερης προσοχής, διότι, αν δεν ληφθεί σχετική μέριμνα, οι εντάσεις που πιθανόν να πυροδοτηθούν στο μέλλον θα είναι πολύ ισχυρότερες, με δεδομένο ότι ύστερα από περίπου 10-12 συνεδριάσεις δεν έχουμε καν εισέλθει στην αποδεικτική διαδικασία.

Ε. Αντί επιλόγου

Η Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων, αλλά και ο ΔΣΠ έχουν ήδη ανακοινώσει ότι θα συνεχίσουν να παρακολουθούν στενά τη δίκη των Τεμπών, ανεξάρτητα από την εξέλιξη που έλαβε η δήλωση προς υποστήριξη της κατηγορίας. Φρονώ ότι αντίστοιχο καθήκον έχει σύσσωμος ο νομικός κόσμος, παρεμβαίνοντας και σχολιάζοντας τα όσα συνέβησαν και θα συμβούν στη δίκη, με μοναδικό γνώμονα την αποκάλυψη της αλήθειας και την τιμωρία των ενόχων της τραγωδίας μέσω μίας δίκαιης δίκης.

ΤΟ ΝΑΥΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

της **ΟΛΓΑΣ ΣΤΑΓΑΚΗ**
Δικηγόρου Πειραιά

Το Ναυτοδικείο Πειραιά είναι το αρχαιότερο Ναυτοδικείο της Χώρας. Με το νόμο ΧΝΘ' του 1861 (Φ.Ε.Κ. Α' 46/26.08.1861) προβλέφθηκε ότι στο [τότε] Βασιλικό Ναυτικό η ποινική δικαιοσύνη απονέμεται από διαρκές ναυτοδικείο (άρθρο 1), του οποίου η έδρα θα ορισθεί με βασιλικό διάταγμα (άρθρο 2). Λίγο αργότερα με βασιλικό διάταγμα ως έδρα του Διαρκούς Ναυτοδικείου ορίσθηκε ο Πειραιάς.

Το Ναυτοδικείο Πειραιά λειτουργεί στο ιστορικό κτίριο επί της ακτής Μουτσοπούλου αριθμός 66Α, το οποίο ανήκει κατά κυριότητα στο Πολεμικό Ναυτικό, και συγκεκριμένα στο Ταμείο Εθνικού Στόλου, έχει δε παραχωρηθεί για τις ανάγκες του Ναυτοδικείου. Μάλιστα, το κτίριο αυτό από το έτος 1987 έχει χαρακτηριστεί ως διατηρητέο (Φ.Ε.Κ. Δ' 420/1987), καθώς παρουσιάζει ιδιαίτερο μορφολογικό αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον και συμβάλλει, τόσο αρχιτεκτονικά όσο και με τη συγκεκριμένη χρήση του, στη διατήρηση του πολεοδομικού ιστού του παραδοσιακού τμήματος του Πειραιά. Σημειωτέον, ότι στην ίδια την απόφαση της κήρυξης του ως διατηρητέου το κτίσμα αναφέρεται ρητώς ως «Ναυτοδικείο», αναδεικνύοντας ακριβώς τη συγκεκριμένη χρήση του ως Δικαστικού Μεγάρου.

Το κτίριο αποτελεί τμήμα του ευρύτερου ιστορικού συνόλου, στο οποίο εντάσσεται το ιδρυθέν το 1902 από την βασίλισσα Όλγα Ρωσικό νοσοκομείο Πειραιά και το οποίο, αφού στις 25.03.1924 περιήλθε στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Ναυτικών, από την 09.11.1925 μετατράπηκε σε νοσοκομείο του ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού (ναυτικό νοσοκομείο Πειραιά), το οποίο λειτουργεί μέχρι και σήμερα. Στο ίδιο κτιριακό συγκρότημα λειτουργεί και η Υδρογραφική Υπηρεσία του Πολεμικού Ναυτικού.

Το κτίριο του Ναυτοδικείου Πειραιά ανεγέρθηκε αποκλειστικά για Δικαστικό Μέγαρο το χρονικό διάστημα 1955-1956, όπως προκύπτει από τη δημοσιευθείσα στις εφημερίδες τον Απρίλιο του έτους 1955 προκήρυξη μειοδοτικού διαγωνισμού που αφορούσε συγκεκριμένα τις «εργασίες ανέγερσης Ναυτοδικείου». Η ανέγερση έγινε με δαπάνες κλη-

ροδοτήματος Σπηλιόπουλου, όπως προκύπτει από τη δημοσιευθείσα διαθήκη Χαραλάμπους Σπηλιόπουλου του 1914 και για το λόγο αυτό ονομάστηκε «Σπηλιοπούλειο», όπως και αναφέρεται στη μαρμάρινη επιγραφή στην πρόσοψη του κτιρίου.

Το Ναυτοδικείο Πειραιά είναι κατά τόπον αρμόδιο για τους νομούς: Αττικής, Βοιωτίας, Ευβοίας, Κυκλάδων, Χίου, Σάμου, Λέσβου, Δωδεκανήσου, Κορινθίας, Αχαΐας, Ηλείας, Μεσσηνίας, Λακωνίας, Αρκαδίας, Αργολίδος, Ζακύνθου, Κεφαλληνίας, Φθιώτιδος, Φωκίδος, Ευρυτανίας, Λάρισας, Τρικάλων, Καρδίτσας και Μαγνησίας. Η προαναφερόμενη κατά τόπον αρμοδιότητα του Ναυτοδικείου Πειραιά προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 1 του π.δ. 282/2001 (Φ.Ε.Κ. Α' 197/2001) και του άρθρου 1 του π.δ. 144/2005 (Φ.Ε.Κ. Α' 199/2005).

Από τη σύστασή του, το Ναυτοδικείο Πειραιά συνδέεται άρρηκτα με το λιμάνι του Πειραιά, τη νησιωτικότητα και τη Ναυτιλία, το Πολεμικό Ναυτικό και το Λιμενικό Σώμα, για τα στελέχη των οποίων είναι και το αρμόδιο ποινικό Δικαστήριο.

Ενδεικτικώς, αναφέρονται οι υπηρεσίες, οι οποίες έχουν έδρα στον Πειραιά και υπάγονται στην αρμοδιότητα του Ναυτοδικείου Πειραιά και συγκεκριμένα η Σχολή Ναυτικών Δοκίμων, η Ναυτική Διοίκηση Αιγαίου, το Αρχηγείο του Στόλου, ο Ναύσταθμος Σαλαμίνας, το Κεντρικό Λιμεναρχείο Πειραιώς, το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας

Η εγγύτητα του Ναυτοδικείου με το λιμάνι και με τις προαναφερθείσες υπηρεσίες που εδρεύουν στον Πειραιά διευκολύνει την άμεση πρόσβαση των διαδίκων στον φυσικό τους δικαστή. Εξάλλου, η εγγύτητα αυτή διευκολύνει ιδιαιτέρως σε πρακτικά ζητήματα για την διεκπεραίωση των υποθέσεων (μεταγωγή κρατουμένων, διακίνηση φακέλων και εγγράφων, μετακίνηση δικηγόρων, μαρτύρων, συνοδών κλπ.).

Στις περιοχές της αρμοδιότητάς του και ιδιαιτέρως στα νησιά είναι εγκατεστημένες υπηρεσίες του πολεμικού ναυτικού, των λιμεναρχείων και των

αστυνομικών τμημάτων, οι δε ενδιαφερόμενοι από τα νησιά στη μέγιστη πλειονότητα τους έρχονται με πλοίο στο λιμάνι του Πειραιά.

Επιπροσθέτως, σημειώνεται ότι το κτίριο του Ναυτοδικείου Πειραιά ανακαινίστηκε προσφάτως, εξασφαλίζοντας πλέον ένα ιδιαιτέρως λειτουργικό κτίριο για τις ανάγκες του Δικαστηρίου.

Σε αυτό το πλαίσιο, δημιουργούν έντονο προβληματισμό οι ενέργειες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας για τη μετεγκατάσταση του Ναυτοδικείου Πειραιά από την ιστορική του έδρα στην Αθήνα (Ρουφ).

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, κατά τη συνεδρίασή του της 05.05.2026, εξέφρασε με ομόφωνη απόφασή του την κατηγορηματική αντίθεσή του στις ενέργειες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας για μετεγκατάσταση του Ναυτοδικείου Πειραιά από την ιστορική του έδρα, στην Αθήνα (Ρουφ), χωρίς καν να ζητηθεί η διατύπωση κατά το νόμο πρότασης του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά για το θέμα αυτό παρότι αφορά στη λειτουργία της Δικαιοσύνης. Άλλωστε, ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά έχει προφανές έννομο συμφέρον να παρέμβει επί του θέματος δυνάμει του άρθρου 90 του ισχύοντος Κώδικα Δικηγόρων (ν. 4194/2013, Α' 208).

Την ως άνω απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά ακολούθησε ευρεία θεσμική σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε 18.05.2026 στο Δημαρχείο Πειραιά με τη συμμετοχή του Δημάρχου, Βουλευτών Α' & Β' Πειραιά, Αντιπεριφερειάρχων, του Προέδρου, του Αντιπροέδρου και του Γενικού Γραμματέα του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, Εκπροσώπου του Ναυτικού Επιμελητηρίου Πειραιά και με μήνυμα την ενότητα και την κοινή θεσμική στάση για την παραμονή του Ναυτοδικείου Πειραιά στην ιστορική του έδρα. Την ίδια ημέρα εκδόθηκε ομόφωνο ψήφισμα από το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Πειραιά, με το οποίο εκφράστηκε επίσης η ευθεία αντίθεση του Δημοτικού Συμβουλίου στην προτεινόμενη μετεγκατάσταση.

Οι ενέργειες του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά

συνεχίστηκαν με την κατάθεση στις 18.05.2026 υπομνήματος ενώπιον του Γ' τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, εκφράζοντας με καίρια επιχειρήματα τη σπουδαιότητα της διατήρησης της έδρας του Ναυτοδικείου Πειραιά στην ιστορική του έδρα και με αίτημα «να κριθεί ότι δεν προτείνεται νομίμως το σχέδιο προεδρικού διατάγματος με αντικείμενο την μεταφορά της έδρας του Ναυτοδικείου Πειραιά από τον Πειραιά στην Αθήνα». Στο σημείο αυτό, πρέπει να τονιστεί η σπουδαία συμβολή της Δικηγόρου Πειραιά κυρίας Αγγελικής Χαροκόπου, η οποία συνέγραψε και κατέθεσε στο Συμβούλιο της Επικρατείας το προαναφερόμενο υπόμνημα.

Επιπλέον, για να αποδειχθεί ο σοβαρός όγκος των εργασιών του Ναυτοδικείου Πειραιά, ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά κατέθεσε αιτήματα προς τη Διεύθυνση Στρατιωτικής Δικαιοσύνης, προς το Ναυτοδικείο Πειραιά και προς την Εισαγγελία του Ναυτοδικείου Πειραιά για λήψη στατιστικών στοιχείων περί του κύκλου των εργασιών του Δικαστηρίου και της Εισαγγελίας κατά το χρονικό διάστημα 2019 - 2025.

Ας αφήσουμε τώρα τα στατιστικά στοιχεία να μιλήσουν.

Ως προς το Ναυτοδικείο Πειραιά, για το έτος 2019 ο αριθμός υποθέσεων πινακίων ήταν 336, ο αριθμός των αποφάσεων 313, ο αριθμός των βουλευμάτων 19. Για το 2020 ο αριθμός υποθέσεων πινακίων ήταν 315, ο αριθμός αποφάσεων 187, ο αριθμός των βουλευμάτων 19. Το έτος 2021 ο αριθμός υποθέσεων πινακίων ήταν 180, ο αριθμός των αποφάσεων 183, ο αριθμός των βουλευμάτων 36. Το 2022 ο αριθμός υποθέσεων πινακίων ήταν 333, ο αριθμός των αποφάσεων 319, ο αριθμός των βουλευμάτων 15. Το 2023 ο αριθμός υποθέσεων πινακίων ήταν 249, ο αριθμός των αποφάσεων 249, ο αριθμός των βουλευμάτων 11. Το έτος 2024 ο αριθμός υποθέσεων πινακίων ήταν 346, ο αριθμός των αποφάσεων 353, ο αριθμός των βουλευμάτων 10. Το 2025 ο αριθμός υποθέσεων πινακίων ήταν 344, ο αριθμός των αποφάσεων 330, ο αριθμός των βουλευμάτων 37.

Επιπλέον, η συνολική δύναμη των δικαστικών λειτουργιών ανέρχεται σε 15 άτομα, εκ των οποίων οι 9 υπηρετούν στο Δικαστήριο και οι 6 στην Εισαγγελία.

Ως προς τα στοιχεία που χορηγήθηκαν από την Εισαγγελία του Ναυτοδικείου Πειραιά, το έτος 2019 ο αριθμός μηνύσεων / εγκλήσεων που κατατέθηκαν ήταν 506, ο αριθμός πράξεων θέσεως δικογραφιών στο αρχείο ήταν 259, ο αριθμός Εισαγγελικών Διατάξεων ήταν 29, ο αριθμός κλήσεων και κλητηρίων θεσπισμάτων ήταν 181, ο αριθμός υποθέσεων στα πινάκια ήταν 320. Για το έτος 2020, ο αριθμός μηνύσεων / εγκλήσεων ήταν 579, ο αριθμός πράξεων θέσεως δικογραφιών στο αρχείο ήταν 266, ο αριθμός Εισαγγελικών Διατάξεων ήταν 58, ο αριθμός κλήσεων και κλητηρίων θεσπισμάτων ήταν 308, ο αριθμός υποθέσεων στα πινάκια ήταν 317. Το 2021 ο αριθμός μηνύσεων / εγκλήσεων ήταν 558, ο αριθμός πράξεων θέσεως δικογραφιών στο αρχείο ήταν 220, ο αριθμός Εισαγγελικών Διατάξεων ήταν 54, ο αριθμός κλήσεων και κλητηρίων θεσπισμάτων ήταν 347, ο αριθμός υποθέσεων στα πινάκια ήταν 374. Το έτος 2022 ο αριθμός μηνύσεων / εγκλήσεων ήταν 613, ο αριθμός πράξεων θέσεως δικογραφιών στο αρχείο ήταν 304, ο αριθμός Εισαγγελικών Διατάξεων ήταν 68, ο αριθμός κλήσεων και κλητηρίων θεσπισμάτων ήταν 239, ο αριθμός υποθέσεων στα πινάκια ήταν 337. Για το έτος 2023, ο αριθμός μηνύσεων / εγκλήσεων ήταν 653, ο αριθμός πράξεων θέσεως δικογραφιών στο αρχείο ήταν 341, ο αριθμός Εισαγγελικών Διατάξεων ήταν 101, ο αριθμός κλήσεων και κλητηρίων θεσπισμάτων ήταν 223, ο αριθμός υποθέσεων στα πινάκια ήταν 276. Το 2024 ο αριθμός μηνύσεων / εγκλήσεων ήταν 678, ο αριθμός πράξεων θέσεως δικογραφιών στο αρχείο ήταν 243, ο αριθμός Εισαγγελικών Διατάξεων ήταν 87, ο αριθμός κλήσεων και κλητηρίων θεσπισμάτων ήταν 200, ο αριθμός υποθέσεων στα πινάκια ήταν 362. Για το έτος 2025, ο αριθμός μηνύσεων / εγκλήσεων ήταν 668, ο αριθμός πράξεων θέσεως δικογραφιών στο αρχείο ήταν 346, ο αριθμός Εισαγγελικών Διατάξεων ήταν 119, ο

αριθμός κλήσεων και κλητηρίων θεσπισμάτων ήταν 194, ο αριθμός υποθέσεων στα πινάκια ήταν 334.

Μία ακόμη ενέργεια του Δικηγορικού Συλλόγου

Προεδρικού Διατάγματος με αντικείμενο τη μεταφορά της έδρας του Ναυτοδικείου Πειραιά από την ιστορική του έδρα στην Αθήνα.

Κλείνοντας, ο προβληματισμός παραμένει έντονος. Γιατί να μεταγκατασταθεί το Ναυτοδικείο Πειραιά από την ιστορική του έδρα στην Αθήνα όταν ιστορικά και πρακτικά ζητήματα και η ισχυρή σύνδεση του Δικαστηρίου με την πόλη του Πειραιά και τη νησιωτικότητα επιβάλλουν τη διατήρηση της έδρας του στον Πειραιά; Μην κλείνουμε τα μάτια σε σκοπιμότητες, αλλά ας κυριαρχήσει η λογική και το Δίκαιο.

Στο ανωτέρω άρθρο έχουν ληφθεί αυτούσια χωρία από το Υπόμνημα που συνέγραψε και κατέθεσε

Πειραιά ήταν η αποστολή αιτήματος μαζί με σχετικά έγγραφα προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης και τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας με αίτημα τη μη έκδοση

η δικηγόρος Πειραιά Αγγελική Χαροκόπου προς το Συμβούλιο της Επικρατείας για το ζήτημα του Ναυτοδικείου Πειραιά.

Ομόφωνη απόφαση του Δ.Σ. του Δ.Σ.Π. για το Ναυτοδικείο Πειραιά

Έκτακτη Συνεδρίαση της 2^{ας} Ιουλίου 2026

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά με ομόφωνη απόφασή του εξουσιοδοτεί τον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά κ. Ηλία Κλάππα του Ιωάννη (Α.Μ. 2222) και την δικηγόρο Πειραιά κα. Αγγελική Χαροκόπου του Γεωργίου (Α.Μ. 1280) και τους δίνει τη ρητή εντολή και πληρεξουσιότητα, από κοινού ή ο καθένας χωριστά, να συντάξουν, υπογράψουν, καταθέσουν και συζητήσουν ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας (α) Αίτηση Ακυρώσεως του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά κατά του Υπουργού Εθνικής Άμυνας για την

ακύρωση του υπ' αριθ. 39/17.06.2026 Προεδρικού Διατάγματος (ΦΕΚ Α' 101/23.06.2026) με θέμα «Μεταβολή της έδρας του Ναυτοδικείου Πειραιά και μετονομασία του σε "Ναυτοδικείο Αθηνών" και κάθε άλλης συναφούς πράξεως ή παραλείψεως της Διοικήσεως και (β) Αίτηση Αναστολής

Εκτελέσεως του υπ' αριθ. 39/17.06.2026 Προεδρικού Διατάγματος (ΦΕΚ Α' 101/23.06.2026), προς υποστήριξη των θέσεων του Συλλόγου αναφορικά με το Π.Δ.

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΔΣΠ ΓΙΑ ΤΟ ΝΑΥΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Παρά την εκπεφρασμένη αντίθεση του ΔΣΠ, του Δήμου Πειραιά, αλλά και βουλευτών και θεσμικών φορέων της πόλης, με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας υπεγράφη ΠΔ, με το οποίο μεταφέρεται η έδρα του Ναυτοδικείου από τον Πειραιά στην Αθήνα και μετονομάζεται σε Ναυτοδικείο Αθηνών. Έπειτα από αυτή την εξέλιξη, ο Δήμαρχος Πειραιά Γιάννης Μώραλης και ο Πρόεδρος ΔΣΠ Ηλίας Κλάμπας, εξέδωσαν την ακόλουθη κοινή ανακοίνωση:

Πληροφορηθήκαμε από δημοσιεύματα του Τύπου, χωρίς να υπάρχει καμία προηγούμενη ενημέρωση από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, ότι εκδόθηκε Προεδρικό Διάταγμα, με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, με το οποίο μεταφέρεται η έδρα του Ναυτοδικείου από τον Πειραιά στην Αθήνα και μετονομάζεται σε Ναυτοδικείο Αθηνών.

Με την κανονιστική αυτή πρωτοβουλία, ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας αγνοεί παντελώς το ομόφωνο ψήφισμα του Δημοτικού Συμβουλίου Πειραιά, το οποίο συνυπέγραψαν βουλευτές και εκπρόσωποι θεσμικών φορέων της πόλης και την ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού

Συλλόγου Πειραιά, με την οποία ζητήθηκε η παραμονή του Ναυτοδικείου με νέα διευρυμένη αρμοδιότητα στην έδρα του, στον Πειραιά.

Πρόκειται για μία εξέλιξη που προσβάλλει την ιστορική σύνδεση του Ναυτοδικείου, ως ειδικού ποινικού δικαστηρίου για το Πολεμικό Ναυτικό και το Λιμενικό Σώμα, με την πόλη του Πειραιά, το λιμάνι και τη νησιωτικότητα και ανατρέπει μία ιστορία 165 ετών.

Η αυθαίρετη αυτή απόφαση έρχεται σε προφανή αντίθεση με τον αναγνωρισμένο από την Πολιτεία ρόλο του Πειραιά στον χώρο του ναυτικού δικαίου, ο οποίος ενισχύθηκε με την ίδρυση και λειτουργία στο Πρωτοδικείο Πειραιά, από το 1993, ειδικών τμημάτων ναυτικού δικαίου με αποκλειστική αρμοδιότητα για όλη την Αττική.

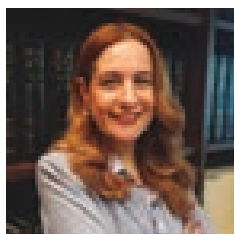
Η απόφαση μεταφοράς της έδρας του Ναυτοδικείου στην Αθήνα, δεν ενισχύει την αποτελεσματικότητα της απονομής της στρατιωτικής ποινικής δικαιοσύνης, δυσχεραίνει τη συνταγματικά κατοχυρωμένη πρόσβαση των διαδίκων στον φυσικό τους δικαστή και αντιφάσκει πλήρως με την πολιτική της ίδιας της Κυβέρνησης για αποκέντρωση των Δικαστι-

κών Υπηρεσιών στην Αττική, όπως αποφασίστηκε με τον δικαστικό χάρτη για την πολιτική, ποινική και διοικητική Δικαιοσύνη.

Ο Δήμος Πειραιά και ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διαφωνούν κάθετα με την απόφαση αυτή του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και δεσμεύονται να προβούν σε κάθε νομική ενέργεια για την αποτροπή της μετεγκατάστασης του Ναυτοδικείου Πειραιά.

Ημερίδα για τον νέο Νόμο περί Μετανάστευσης

της **ΑΡΙΑΝΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ**
Δικηγόρου Πειραιά

Στις 6 Φεβρουαρίου 2026 δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Α' 17) ο Νόμος υπ' αριθμόν 5275/2026 περί προώθησης πολιτικών Νόμιμης Μετανάστευσης και ενσωμάτωση της Οδηγίας 2024/1233 με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας.

Με την αφορμή αυτή, στις 20 Μαΐου 2026 έλαβε χώρα στην Αίθουσα Εκδηλώσεων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών 'Μιχάλης Ε. Ζαφειρόπουλος' ημερίδα με θέμα: 'Επίκαιρα Ζητήματα Μεταναστευτικού Δικαίου'. Συνδιοργανωτές της Εκδήλωσης ήταν η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής & οι Δικηγορικοί Σύλλογοι Αθηνών και Πειραιώς.

Την ημερίδα χαιρέτησαν ο Θάνος Πλεύρης, Υπουργός Μετανάστευσης & Ασύλου, ο Ανδρέας Κουτσόλαμπρος Πρόεδρος ΔΣΑ, ο Γιάννης Βούτας, Γραμματέας του ΔΣ ΔΣΠ, εκπρόσωπος του ΔΣΠ και

ο Γρηγόρης Ζαφειρόπουλος, Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής. Τον συντονισμό της εκδήλωσης είχε η Χρυσούλα Μαρινάκη, σύμβουλος του ΔΣΑ, Πρόεδρος της ΕΔΑΜ

Βασικό θέμα ενασχόλησης ήταν ο Νόμος υπ' αριθμόν 5275/2026, ο οποίος αφορά την προώθηση πολιτικών νόμιμης μετανάστευσης, ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1233 σχετικά με την ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών, ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος

Στο πρώτο μέρος το θέμα της ημερίδας ήταν «Τροποποιήσεις του Κώδικα Μετανάστευσης (ν. 5275/2026) & Προτάσεις» με εισηγητές τον Μιχάλη Κοσμίδη, Εκπρόσωπο του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, τον Σπύρος Παπαλέξη, Δικηγόρο Αθηνών και την Ειρήνη Χιωτάκη, Διευθύντρια ΔΑΜ Αθηνών Α. Στο δεύτερο μέρος το θέμα της ημερίδας ήταν «Ειδικά θέματα Κώδικα Μετανάστευσης: Μετακλήσεις & Golden Visa» με εισηγητές τη Μήνα Παπαϊωάννου, Δικηγόρο Αθηνών, την Ιωάννα Αποστολοπούλου, Διευθύντρια ΔΑΜ Βορείου Τομέα & Ανατολικής Αττικής, τον Ανδρέα Γεωργαλή, Δικηγόρο Αθηνών και την Αναστασία Αναστασοπούλου, Προϊσταμένη Αδειών Διαμονής ΔΑΜ Κεντρικού Τομέα και Δυτικής Αττικής.

Σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση, που συνοδεύει το νέο Νόμο του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, κύριοι σκοποί είναι η ενσωμάτωση της Οδηγίας ΕΕ 2024/1233 και στόχος της έκθεσης είναι να αιτιολογήσει την εφαρμογή μιας ενιαίας διαδικασίας για τη χορήγηση άδειας διαμονής και εργασίας σε υπηκόους τρίτων χωρών στην Ελλάδα. Επίσης, περιγράφει την εξασφάλιση ίσων όρων εργασίας και κοινών δικαιωμάτων μεταξύ πολιτών τρίτων χωρών και ημεδαπών (π.χ συνθήκες εργασίας, κοινωνική

ασφάλιση, συνδικαλιστικά δικαιώματα). Ακόμα, η αιτιολογική έκθεση αιτιολογεί τις τροποποιήσεις στον Κώδικα Μετανάστευσης με σκοπό την απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών και την ταχύτερη διεκπεραίωση των αιτήσεων.

Σκοπός του νέου νόμου είναι η διαμόρφωση ενός ολοκληρωμένου πλαισίου μεταναστευτικής πολιτικής, το οποίο θα ρυθμίζει και θα εγγυάται την προσέλκυση πολιτών τρίτων χωρών αποκλειστικά μέσω νόμιμων διαδικασιών και θα συμβάλλει στην πρόληψη και αντιμετώπιση της παράνομης μετανάστευσης. Αντικείμενο του

παρόντος είναι: α) η ενσωμάτωση στην ελληνική έννομη τάξη της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1233 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Απριλίου και η πρόβλεψη ενιαίας διαδικασίας υποβολής αίτησης για τη χορήγηση ενιαίας άδειας

διαμονής και εργασίας σε πολίτες τρίτων χωρών και κοινών δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νόμιμα στην ελληνική επικράτεια, έτσι ώστε να διευκολυνθεί ο έλεγχος του καθεστώτος τους,

β) η αναμόρφωση της διαδικασίας μετάκλησης πολιτών τρίτων χωρών μέσω ιδίως της προσθήκης των Εταιριών Προσωρινής Απασχόλησης ως εργοδοτών, της εισαγωγής του ελάχιστου ηλικιακού ορίου των δεκαοκτώ ετών στη μετάκληση για εργασία προς αποφυγή καταχρήσεων του νομοθετικού πλαισίου και της εισαγωγής ειδικής ρύθμισης για μετάκληση εργαζομένων στο πλαίσιο υλοποίησης δημόσιου έργου ή επενδυτικού οχήματος για μεγάλα στρατηγικά έργα, που υπάγονται στις διατάξεις του ν. 4864/2021, ανεξαρτήτως του κύκλου εργασιών της εταιρείας,

γ) η εισαγωγή νέων κατηγοριών εθνικών θεωρήσεων που απευθύνονται σε πολίτες τρίτων χωρών υψηλής ειδίκευσης ή προσόντων,

δ) η πρόβλεψη της άμεσης έκδοσης απόφασης επί εκκρεμών αιτήσεων αρχικής χορήγησης ή ανανέωσης ασφαλών κατηγοριών αδειών διαμονής με μόνη επιφύλαξη των λόγων που άπτονται της δημόσιας τάξης και ασφάλειας και ελάχιστης ισχύος δύο ετών κάθε εκδιδόμενης άδειας διαμονής, αρχικής χορήγησης ή ανανέωσης για τη μείωση του διοικητικού φόρτου των υπηρεσιών του Υπουργείου Με-

τανάστευσης και Ασύλου και των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων.

ε) η χορήγηση άδειας διαμονής στους σπουδαστές και φοιτητές από τρίτες χώρες για λόγους σπουδών ισόχρονης της ανώτατης διάρκειας των προγραμμάτων σπουδών, δικαιώματος διαμονής

μετά τη λήξη των σπουδών για φοίτηση ανωτέρω επιπέδου, δικαιώματος μερικής απασχόλησης παράλληλα με την παρακολούθηση του προγράμματος σπουδών τους και δικαιώματος διαμονής ενός έτους μετά το πέρας των σπουδών τους, για αναζήτηση εξαρτημένης εργασίας ή έναρξη δραστηριότητας,

στ) η αυστηροποίηση των ποινών και κυρώσεων για όσους διευκολύνουν την παράνομη είσοδο, παραμονή και έξοδο πολιτών τρίτων χωρών και η πρόβλεψη ως επιβαρυντικής περίπτωσης της συνδρομής στο πρόσωπο τους της ιδιότητας μέλους Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης και ως κύρωσης της άμεσης ανάκλησης άδειας διαμονής αν η ανωτέρω διευκόλυνση παρέχεται από πολίτη τρίτης χώρας που διαμένει μόνιμα στη χώρα

ζ) η αναμόρφωση του πλαισίου υπογραφής προγραμματικών συμβάσεων του Υπουργείου Μετανά-

στευσης και Ασύλου, στο πλαίσιο άσκησης των αρμοδιοτήτων του, και

η) η θέσπιση της δυνατότητας παροχής υπηρεσιών σε τοξικοεξαρτημένους πολίτες τρίτων χωρών από τους φορείς ψυχικής υγείας του Υπουργείου Υγείας εντός των δομών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου.

Σκοπός του δεύτερου κεφαλαίου είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική έννομη τάξη της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1233 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Απριλίου 2024 σχετικά με την ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με το κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος.

Ακολουθεί τροποποίηση ή αντικατάσταση διαφόρων άρθρων του Κώδικα Μετανάστευσης, όπως για παράδειγμα τροποποίηση του άρθρου 61 που αφορά αναμόρφωση της διαδικασίας μετάκλησης και της διαδικασίας χορήγησης άδειας διαμονής για εξαρτημένη εργασία κατόπιν μετάκλησης. Ακόμα, προστίθενται και νέα άρθρα, όπως το άρθρο 72 Α αναφορικά με την εισδοχή πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό την απασχόληση για την κατασκευή και λειτουργία βιομηχανικών, τεχνολογικών, φαρμακευτικών ή άλλων υποδομών.

Περαιτέρω, γίνεται αναφορά στον τύπο και διαδικασία έκδοσης της άδειας διαμονής σε σπουδαστές και ερευνητές με σκοπό την αναζήτηση εργασίας ή την επιχειρηματικότητα, στην αναμόρφωση των αδειών διαμονής για επαγγελματική κατάρτιση και για σπουδές σε κολλέγια, επιμόρφωση για χορήγηση αποδεικτικών επαρκούς γνώσης της ελληνικής γλώσσας και στοιχείων ελληνικής ιστορίας και πολιτισμού με σκοπό την απόκτηση του καθεστώτος επί μακρόν διαμένοντος.

Στη συνέχεια, προβλέπεται η χορήγηση αδειών

διαμονής σε ανταποκριτές ξένου τύπου και άδειες διαμονής δεύτερης ευκαιρίας και η διαδικασία εκκαθάρισης και καταστροφής αρχείων που ψηφιοποιούνται.

Τέλος, παρέχεται εξουσιοδότηση για τη ρύθμιση ζητημάτων εφαρμογής σχετικά με τη χορήγηση αδειών διαμονής και την εξέταση αιτήσεων μετάκλησης πολιτών τρίτων χωρών, τη διαδικασία διαβούλευσης και τα κριτήρια καθορισμού του όγκου εισδοχής πολιτών τρίτων χωρών, τις προϋποθέσεις υπαγωγής των Επιχειρήσεων Προσωρινής Απασχόλησης στη διαδικασία μετάκλησης, τον καθορισμό των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της αλλοδαπής η αποφοίτηση από τα οποία παρέχει δικαίωμα άδειας παραμονής 'Talent Visa', την οικογενειακή επανένωση δικαιούχων διεθνούς προστασίας και την αξιοποίηση εργαλείων τεχνητής νοημοσύνης στο πλαίσιο του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος «Μετανάστευση» και τη διαλειτουργικότητά του με άλλα πληροφοριακά συστήματα του Δημοσίου.

Τα παραπάνω αποτελούν μια περίληψη του υπό εξέταση Νόμου, ο οποίος αφορά την προώθηση πολιτικών νόμιμης μετανάστευσης.

Πιο συγκεκριμένα, όπως αναφέρθηκε στην εκδήλωση, με τον Νόμο 5275/2026 επέρχονται βασικές αλλαγές στη Σύμβαση εργασίας και τη μετάκληση, καθώς επίσης τίθεται το ζήτημα της τεχνητής νοημοσύνης

Επίσης, αποφασίζεται να χορηγείται ΑΜΚΑ σε όλους τους αλλοδαπούς και προβλέπεται άδεια διαμονής για άτομα άνω των 65 ετών. Αναφορικά με τις μετακλήσεις, προβλέπεται σύμβαση μέχρι έξι μήνες και όταν ο μετακληθείς εισέλθει στη χώρα, μπορεί να αιτηθεί άδειας διαμονής.

Η ενδιαφέρουσα αυτή ημερίδα αποτέλεσε μια ευκαιρία για ένα γόνιμο διάλογο μεταξύ των παρισταμένων πλευρών και έδωσε τη δυνατότητα στο δικηγορικό σώμα να καταθέσει προτάσεις πάνω σε άρθρα του νέου νόμου που χρήζουν βελτίωσης.

ΣΤΕ: ΤΟ ΠΤΥΧΙΟ ΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΤΟ ΜΗΤΡΩΟ ΑΣΚΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με αίτησή του προς τον Δ.Σ.Π., πτυχιούχος άλλης επιστήμης ζήτησε την εγγραφή του ως ασκούμενου δικηγόρου, προσκομίζοντας αντίγραφο διπλώματος του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών του Α.Π.Θ. «Θεωρία Δικαίου και Διεπιστημονικές Νομικές Σπουδές», χωρίς ωστόσο να προσκομίσει πτυχίο Νομικής Σχολής. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε από το Δ.Σ. του Δ.Σ.Π., κατά δε της απορριπτικής αυτής απόφασης, ο αιτών άσκησε αίτηση ακύρωσης στο ΣτΕ. Το Ανώτατο Δικαστήριο με την υπ' αριθ. 385/2026 απόφασή του απέρριψε την αίτηση, κρίνοντας ότι το Δ.Σ. του Δ.Σ.Π. απέρριψε με πλήρη και νόμιμη αιτιολογία την αίτηση του αιτούντος λόγω μη πλήρωσης νόμιμης προϋπόθεσης για την εγγραφή του στο Μητρώο ασκούμενων, ήτοι τη μη κατοχή πτυχίου Νομικού Τμήματος ή Νομικής Σχολής Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή άλλου κράτους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ομοίως έκρινε ότι ο μεταπτυχιακός τίτλος σπουδών της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. τον οποίο κατείχε ο αιτών δεν απένευσε σ' αυτόν επαγγελματικά δικαιώματα σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ 7 του Συντάγματος και ορθώς δεν ελήφθη υπόψη από τον Δ.Σ.Π. Τούτο γιατί η συνταγματική αυτή διάταξη δεν τυγχάνει εφαρμογής στην κρινόμενη υπόθεση ως ρυθμίζουσα τα ζητήματα της επαγγελματικής ανώτερης εκπαίδευσης και δεν θεσπίζεται με αυτή υποχρέωση απονομής ή αναγνώρισης επαγγελματικών δικαιωμάτων στους κατόχους μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών.

Στη δίκη παρενέβη υπέρ του Δ.Σ.Π. ο Δ.Σ.Α., σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 90 περ. ζ' του Κώδικα Δικηγόρων. Τον Δ.Σ.Π. εκπροσώπησαν ενώπιον του ΣτΕ ο Πρόεδρός του Ηλίας Κλάμπας, ο πρώην Αντιπρόεδρος Παναγιώτης Πετρόπουλος και ο δικηγόρος Πειραιά Γιώργος Αθανασόπουλος. Παραθέτουμε απόσπασμα

από την ανωτέρω απόφαση:

«..... Επειδή ενόψει των ανωτέρω η θέσπιση στη διάταξη του άρθρου 6 του Κώδικα Δικηγόρων ως προϋπόθεσης για την εγγραφή προσώπου στο Μητρώο

Ασκούμενων Δικηγορικού Συλλόγου και για τη εν συνεχεία απόκτηση της ιδιότητας του δικηγόρου, της κατοχής πτυχίου Νομικού Τμήματος ή Νομικής Σχολής Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος της ημεδαπής ή άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε., εφόσον το εν λόγω πρόσωπο έχει περατώσει με επιτυχία τη διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 15 του Τμήματος Β του Κώδικα, ή τρίτου κράτους και εφόσον το πτυχίο αυτό έχει αναγνωρισθεί από τον Διεπιστημονικό Οργανισμό Αναγνώρισης Τίτλων Ακαδημαϊκών και Πληροφόρησης (Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π) συναρτάται άμεσα με την εξυπηρέτηση επιτακτικού λόγου δημοσίου συμφέροντος, ο οποίος αποβλέπει στην εξασφάλιση της επιστημονικής επάρκειας των υποψηφίων δικηγόρων και στη διασφάλιση του απαραίτητου επιπέδου γνώσεων για την άσκηση του δικηγορικού λειτουργήματος, ενόψει και του ρόλου τους ως συλλειτουργών της Δικαιοσύνης και της σημαντικής θεσμικής αποστολής τους. Με τα δεδομένα αυτά ο περιορισμός που θεσπίζεται με το άρθρο 6 του Κώδικα Δικηγόρων, προκειμένου να αποκτηθεί η δικηγορική ιδιότητα, δικαιολογείται από τους ανωτέρω σκοπούς και δεν παρίσταται απρόσφορος ούτε προδήλως δυσανάλογος για την επίτευξη των επιδιωκόμενων με την θέσπισή του σκοπών. Επομένως η ρύθμιση του άρθρου 6 του Κώδικα δικηγόρων δεν παραβιάζει τη διάταξη του άρθρου 5 παρ 1 του Συντάγματος, με την οποία κατοχυρώνεται η επαγγελματική ελευθερία, ούτε την αρχή της αναλογικότητας (πρβλ ΣτΕ 7μ. 9-3103/2017, ΣτΕ 354/2020, 282-284/2019, 1596-1597/2018) όπως αβασίμως προβάλλεται.....».

Το παλαιό Κακουργιοδικείο στη συνοικία του Ψυρρή

της **ΙΩΑΝΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΑΤΟΥ**
Δικηγόρου Πειραιά

Ένα από τα καλά της μάχιμης δικηγορίας είναι ότι περπατάμε πολύ. Για τους αναγκαστικούς αυτούς περιπάτους μεταξύ δικαστηρίων, δημόσιων υπηρεσιών και λοιπών εργασιών συνειδητά επιλέγω διαφορετικές διαδρομές κάθε φορά κι έτσι περιηγούμαι στο άστυ κι οι ώρες εργασίας γίνονται κάπως πιο ευχάριστες. Ανεβαίνοντας, λοιπόν, τις προάλλες την οδό Αθηνάς από το Μοναστηράκι με κατεύθυνση την Ομόνοια, παρατήρησα στ' αριστερά ένα στενό που κατά την πινακίδα έφερε την ονομασία οδός Κακουργιοδικείου. Κακουργιοδικείο στου Ψυρρή; αναρωτήθηκα κι έστριψα αυθόρμητα να το περπατήσω. Το στενό, με τους τοίχους του γεμάτους συνθήματα και γκράφιτι, μετράει λίγα μέτρα πριν συναντήσει την οδό Ελεούσας. Τίποτε όμως

κατά μήκος του δε μαρτυρούσε την ύπαρξη κάποιου δικαστικού μεγάρου. Άνοιξα αμέσως το διαδίκτυο κι έψαξα. Διάβασα ότι το παλαιό κακουργιοδικείο βρισκόταν στη συμβολή των οδών Κακουργιοδικείου και Αγίας Ελεούσης, οπότε στάθηκα απέναντι από τη διασταύρωση των οδών και κοίταξα πιο προσεκτικά. Στ' αριστερά ένα loft -όπως ονομάζονται πια τα διαμερίσματα που βρίσκονται σε ανακαινισμένα βιομηχανικά κτήρια- και δεξιά, ανάμεσα σε πολυκατοικίες από τσιμέντο και μεγάλα γκράφιτι, ένα νεοκλασικό κτήριο που στεγάζει τη Βιβλιοθήκη της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Ξαναέψαξα. Κι όμως, στο πρόσφατα ανακαινισμένο κτήριο που μετατράπηκε σε βιβλιοθήκη της Αρχιεπισκοπής στεγάστηκε το 1837 το Κακουργιοδικείο του νεοπαγούς ελληνικού κρά-

τους και μάλιστα στη θέση του ενοριακού ναού της Αγίας Ελεούσας!

Το 1834 ο τότε υπουργός Δικαιοσύνης Γεώργιος Πραϊδης σε έγγραφό του προς τον Όθωνα έλεγε: «λόγω του ότι είναι αδύνατον να βρεθούν οικίες κατάλληλες για τη στέγαση των δικαστηρίων της πρωτεύουσας είμαι αναγκασμένος να στραφώ στη λύση των παλαιών εκκλησιών, οι οποίες ερειπωμένες εν μέρει έχουν τελείως εγκαταλειφθεί ή έχουν παραχωρηθεί από τις δημοτικές αρχές σε ιδιώτες για να χρησιμοποιηθούν ως καταστήματα». Επί Τουρκοκρατίας ο ενοριακός ναός της Αγίας Ελεούσας στην περιοχή του Ψυρρή ήταν μια εκκλησία «ευρύχωρη και καλοκτισμένη»¹, της οποίας η στέγη κατέρρευσε κατά τη διάρκεια της Επανάστασης. Έτσι επελέγη για να στεγάσει το Κακουργιοδικείο, λύση που επιτιμήθηκε από τον Κωνσταντίνο Οικονόμου εξ Οικονόμων: «Το δε Κακουργιοδικείον έμεινε και μέχρι σήμερα εν τω Ναώ της Ελεούσης. Εκοσμήθη δε και διά θεωρείων ίνα, φασί, και των γυναικών αι βουλόμεναι συνέρχονται και επακούωσι των επί κακούργημασι κατηγορημένων και απολογουμένων. Και ήδη βλέπεις και δικαστικήν τράπεζαν εφιδρυμένην επί του τόπου της Αγίας Τραπέζης, και εκφωνείται η των ενόχων εις θάνατον καταδίκη». Σύμφωνα με τον Δημήτρη Καμπούρογλου, διαβάζουμε ότι το 1770 είχαν ταφεί στο ναό της Αγίας Ελεούσης ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων Παρθένιος ο Γερénης και λίγο αργότερα ο Πρόκοπιος Μακρής, πρόξενος της Αγγλίας στην Αθήνα

και πατέρας της «κόρης των Αθηνών» Τερέζας Μακρή, με την οποία ανέπτυξε ένα πλατωνικό ειδύλλιο ο Λόρδος Βύρων κάνοντάς την ποιήμα.

Όταν ο Όθωνας μετέφερε την πρωτεύουσα από το Ναύπλιο στην Αθήνα, τα κτήρια που υπήρχαν στη μικρή νεαρά πρωτεύουσα δεν επαρκούσαν για να στεγάσουν ούτε καν τις βασικές κρατικές λειτουργίες και ήταν συχνό φαινόμενο να χρησιμοποιούνται ναοί για το σκοπό αυτό, όπως για παράδειγμα ο Χριστός του Κοπίδη (Χριστοκοπίδης), στον οποίο στεγάστηκε ο Άρειος Πάγος². Η μετατροπή των εκκλησιών σε αίθουσες δικαστηρίων, ως μια απόπειρα προσωρινής λύσης στο ζήτημα της στέγασης της Δικαιοσύνης, που μέχρι ακόμη και σήμερα ταλανίζει το ελληνικό κράτος, ανατέθηκε στον διακεκριμένο αρχιτέκτονα Christian Hansen, ο οποίος κατεδάφισε το μπροστινό μέρος της εκκλησίας, υψώνοντας μια λιτή, νεοκλασική πρόσοψη. Σημειωτέον είναι ότι δεν κατεδαφίστηκε πλήρως η εκκλησία, το ιερό της οποίας διασώζεται ακόμη στο βάθος του ισογείου του νεοκλασικού. Παρά τις διαμαρτυρίες³ όσων αντιστέκονταν στο βεβιασμένο μετασχηματισμό της οθωμανικής Αθήνας σε πρωτεύουσα, η μετατροπή των εκκλησιών σε αίθουσες δικαστηρίων αποδείχθηκε εμπνευσμένη επιλογή, καθώς επέλυσε το πρόβλημα στέγασης της Δικαιοσύνης άμεσα, οικονομικά αλλά και συμβολικά, καθώς «λίγα χρόνια μετά την απελευθέρωση από τον οθωμανικό ζυγό, η απονομή του Δικαίου κάτω από τον τρούλο ενός

1. Όπως αναφέρει ο Γ. Πραϊδης σε γράμμα του προς τον Όθωνα, Βηθλεέμ Σαννίου Παττακού, Το Κτήριο του Παλιού Κακουργιοδικείου, περιοδικό Αρχαιολογία και Τέχνες, σελ. 85

2. https://bonflaneur.com/athens_points/palaio-kakourgiodikeio/

3. «Των δε της πόλεως αών οι μεν τινές προχείρως επιστεγασθέντες (ως μόνην την στέγην εν μέρει βεβλαμμένοι) κατέστησαν δικαστήρια, φέροντας τας έδρας των δικαστών επί του Αγίου Βήματος υψουμένης (αρθείσης δηλαδή της Θείας Τραπέζης μετά των ιερών κιγκλίδων και των εν τοίχοις αγίων εξαλειφθέντων). Τα δε των δικαστηρίων γραφεία εδομήθησαν επί των παρακειμένων παλαιών (κατά ναόν) κοιμητηρίων, εξορυχθέντων των εν τούτοις οστών των εν πίστει κεκοιμημένων» - Δημακόπουλος Γ., «150 έτη από της καθιδρύσεως του Νέου Ελληνικού Δικαστικού Οργανισμού (1835-1985)», Επετηρίς Ιδρύματος Νεοελληνικών Σπουδών, τόμος 4ος, 1985-1986, Αθήνα 1986, σελ. 151 παραπέμποντας στο Κωνσταντίνος Οικονόμος των εξ Οικονόμων, «Τα Σωζόμενα Εκκλησιαστικά Συγγράμματα», τόμος Β', Εν Αθήναις 1864, σελ. 309-321

χριστιανικού ναού θα ενίσχυε το ηθικό των Ελλήνων και θα ανεδείκνυε τον τελετουργικό χαρακτήρα της δικαστικής λειτουργίας»⁴.

Όταν αργότερα ανεγέρθηκαν καταλληλότερα δικαστικά κτήρια, το κτήριο αυτό στέγασε αρχικά αστυνομικό σταθμό κι έπειτα ληξιαρχείο. Το 1936 περιήλθε στην Εφορία Δημόσιων Κτισμάτων που το εκμίσθωνε σε διάφορες υπηρεσίες ως αποθηκευτικό χώρο ή γραφείο. Το 1955 περιήλθε στην ιδιοκτησία της Εκκλησίας, όπου ανήκει μέχρι και σήμερα. Από το 1972 το κτίριο παρέμεινε αχρησιμοποίητο, ενώ στη συνέχεια χαρακτηρίστηκε ιστορικό μνημείο και κρίθηκε διατηρητέο από το Υπουργείο Πολιτισμού και το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε⁵.

Το κτήριο στη συμβολή των οδών Κακουργιοδικείου και Αγίας Ελεούσας, ένα κτήριο παράγωνο προς τη γειτονική οδό Αθηνάς, δεν φέρει καμία έν-

δειξη που να θυμίζει στον ανυποψίαστο διαβάτη ότι επί σειρά ετών σε αυτό στεγάστηκε το πρώτο Κακουργιοδικείο της πρωτεύουσας της Αθήνας. Μοναδικό λείψανο αυτής της οθωνικής εστίας της Θέμιδος μέσα στο σημερινό αστικό ιστό, η ονομασία της οδού, αν την προσέξει κανείς. Όσο για το ναό της Αγίας Ελεούσας, το μόνο στοιχείο από το οποίο μπορεί κανείς να την αναγνωρίσει, η κόγχη του Ιερού της, βρίσκεται σήμερα κρυμμένο πίσω από τα πολύροφα βιοτεχνικά κτήρια της οδού Μιαούλη. Κι όμως όλα αυτά τα απομεινάρια της παλαιάς Αθήνας - κτήρια, μνημεία, ονομασίες δρόμων - συνθέτουν τη μυθολογία της πόλης, που αν κλείσει κανείς λίγο τα μάτια μπορεί να την αναβιώσει.

Να, από το γειτονικό στενό προβάλλει ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης που συχνάζει λίγο παρακάτω, στην οδό Σαρρή, στη μπακαλοταβέρνα του Καχριμάνη. Κάτι κουτσαβάκηδες περνοδιαβαίνουν ρίχνοντας κλεφτές ματιές στους χωροφύλακες έξω από το Κακουργιοδικείο και μερικά ξυπόλυτα χαμίνια κυνηγούνται μπροστά από τις χαμώγειες τρώγλες σηκώνοντας σκόνη. Μερικές εκατοντάδες μέτρα πέρα από την Αθήνα των ανακτόρων, των νεότευκτων νεοκλασικών και των βουλεβάρτων όπου βολτάρει η καλή κοινωνία της εποχής, η συνοικία του Ψυρρή φιλοξενεί την Αθήνα του κονιορτού, των χαμηλών στρωμάτων και της παρανομίας. Πίσω από τη νεοκλασική πρόσοψη του κτηρίου που στέγασε το παλαιό Κακουργιοδικείο ληθαργεί ένας ξεχασμένος κόσμος με πολύκροτες δίκες της εποχής του Όθωνα, σκάνδαλα της αθηναϊκής κοινωνίας και διάπυρες αγορεύσεις των τότε συλλειτουργών της Δικαιοσύνης. Αν κλείσω τ' αυτιά μου στους ήχους της σύγχρονης πόλης, σχεδόν τους ακούω...εσείς;

4. Κωτσάκη Αμαλία, Η στέγαση της Δικαιοσύνης, Νομική Βιβλιοθήκη ΑΕΒΕ, 2017, σελ. 17

5. https://archaeologia.eie.gr/archaeologia/gr/arxeio_more.aspx?id=50

Εκδήλωση για το νέο Κληρονομικό Δίκαιο

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά και η Νομική Σχολή Αθηνών συνδιοργάνωσαν με μεγάλη επιτυχία τη Δευτέρα, 15 Ιουνίου 2026, Επιστημονική Ημερίδα για το νέο Κληρονομικό Δίκαιο και τις μεγάλες αλλαγές που επέφερε ο νόμος 5303/2026. Η ημερίδα, που ήταν μια από τις πρώτες πανελλαδικά ενημερωτικές εκδηλώσεις για το νέο Κληρονομικό Δίκαιο, έγινε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δ.Σ.Π., η οποία ήταν κατάμεστη, γεγονός που δείχνει το έντονο ενδιαφέρον των συναδέλφων για έγκυρη και άμεση ενημέρωση.

Χαιρετισμό απηύθυναν ο Πρόεδρος του ΔΣΠ **Ηλίας Κλάππας**, ο Καθηγητής, Κοσμήτορας Νομικής Σχολής ΕΚΠΑ **Κωνσταντίνος Χριστοδούλου**, καθώς και ο Υπουργός Δικαιοσύνης **Γιώργος Φλωρίδης**. Την εκδήλωση, η οποία μεταδόθηκε από το κανάλι του Συλλόγου στο YouTube και είναι διαθέσιμη στον σύνδεσμο <https://www.youtube.com/live/9kDyvVb5Rxs>, συντόνισαν οι **Ηλίας Τζιτζικάκης** Αντιπρόεδρος ΔΣΠ και **Γιάννης Βούτας** Γεν. Γραμματέας ΔΣΠ. Εισηγητές στη ημερίδα ήταν:

Ο **Κωνσταντίνος Χριστοδούλου**, καθηγητής, κοσμήτορας Νομικής Σχολής του ΕΚΠΑ, ο οποίος

αναφέρθηκε στο ιδιαίτερα σύνθετο και δυσχερές ζήτημα της ευθύνης του κληρονόμου.

Ο **Αθανάσιος Ζούπας** τ. Πρόεδρος του Δ.Σ. Πάτρας, ο οποίος συμμετείχε ως εκπρόσωπος της Ολομέλειας στη νομοπαρασκευαστική επιτροπή του Κληρονομικού Δικαίου και παρουσίασε τον θεσμό της δικαστικής εκκαθάρισης της κληρονομιάς.

Ο **Γεώργιος Μεντής**, Καθηγητής Νομικής Σχολής ΕΚΠΑ, ο οποίος ανέλυσε τον νέο θεσμό των κληρονομικών συμβάσεων.

Ο **Γεώργιος Λέκκας**, Καθηγητής Νομικής Σχολής ΕΚΠΑ, ο οποίος αναφέρθηκε στις νέες διατάξεις για την εξ αδιαθέτου διαδοχή.

Η **Ιωάννα Κονδύλη**, Ομότιμη Καθηγήτρια Αστικού Δικαίου στη Νομική Σχολή του ΕΚΠΑ, η οποία σχολίασε της διατάξεις για την εξ αδιαθέτου διαδοχή και για το κληρονομικό δικαίωμα στην ελεύθερη ένωση.

Ο **Γεώργιος Λαδογιάννης**, Καθηγητής Νομικής

Σχολής ΕΚΠΑ, ο οποίος εξέθεσε τις τροποποιήσεις που αφορούν στη νόμιμη μοίρα.

Ο **Σωτήριος Κοτρώνης**, επίκουρος καθηγητής Νομικής Σχολής ΑΠΘ, ο οποίος επισήμανε τις αλλαγές σχετικά με την εκ διαθήκης διαδοχή.

Μετά τις εισηγήσεις ακολούθησε εξίσου ενδιαφέρων διάλογος και απαντήσεις των εισηγητών στις ερωτήσεις των παρευρισκομένων στην εκδήλωση.

Η Δίκη του Φ/Γ Πηλέας

του **ΓΡΗΓΟΡΗ ΜΠΛΑΒΕΡΗ**
Δικηγόρου Πειραιά

Η εμπορική ναυτιλία θα παίζει σημαντικό ρόλο στην έκβαση του Β ΠΠ, έχοντας τεράστιες απώλειες από υποβρύχια, νάρκες, αεροπλάνα. Ενδεικτικά τα στοιχεία που αφορούν την ελληνική εμπορική ναυτιλία. Τον Σεπτέμβριο 1939 ο στόλος της αποτελείτο από 577 ατμοκίνητα φορτηγά, 1.8 εκ. τόνων. Η λήξη του πολέμου θα την βρει με 154 πλοία χωριτικότητας 531.000 τόνων ενώ έχασαν τη ζωή τους 2.135 μέλη πληρωμάτων.

Ιδιαίτερη είναι η περίπτωση του πλοίου ΠΗΛΕΥΣ κυρίως για όσα συνέβησαν μετά τη βύθισή του, η αποκάλυψη των οποίων οδήγησε στην καταδίκη των υπευθύνων του γερμανικού υποβρυχίου U852 ως εγκληματιών πολέμου.

Στις 8 Μαρτίου 1944 το ελληνικό φορτηγό ΠΗΛΕΥΣ, ναυλωμένο από τη Βρετανική κυβέρνηση για μεταφορά πολεμικού υλικού, πλέει από το Φριτάουν προς Ρίο ντε λα Πλάτα, με πλοίαρχο τον Μ. Μαυρή και πλήρωμα 35 μελών εξ αυτών 18 Έλληνες.

Το απόγευμα της 13 Μαρτίου 1944 στο Νότιο Ατλαντικό εντοπίζεται από το Γερμανικό υποβρύχιο U852. Στις 20:10 και ενώ το φορτηγό πλέει με σβηστά φώτα και σιγή ασυρμάτου 670 μίλια από τις Αφρικανικές ακτές, δέχεται επίθεση από το υποβρύχιο. Δύο τορπίλες το βρίσκουν στη μέση και το βυθίζουν σε

3' χωρίς να προλάβει να στείλει σήμα κινδύνου. Η πλειοψηφία του πληρώματος επιζεί και προσπαθεί να σωθεί σε λέμβους ή τα επιπλέοντα συντρίμια.

Το υποβρύχιο αναδύεται, συλλαμβάνουν δύο ναυαγούς, ο ένας είναι ο Ανθυποπλοίαρχος Κεφάλας, τους ανακρίνουν και στη συνέχεια τους υποχρεώνουν να ξαναπέσουν στη θάλασσα. Το υποβρύχιο αποχωρεί αλλά μετά από λίγο επιστρέφει στο ναυάγιο, όχι για να περισυλλέξει τους ναυαγούς αλλά πυροβολώντας τους εν ψυχρώ. Επειδή οι λέμβοι δεν βυθίζονται οι Γερμανοί ρίχνουν χειροβομβίδες. Το υποβρύχιο απομακρύνεται αλλά επιστρέφει. Όλη τη νύχτα, για περισσότερες από 5 ώρες, σπέρνει τον τρόπο με πολυβόλα και χειροβομβίδες. Τις πρώτες πρωινές ώρες της 14ης Μαρτίου 1944, θεωρώντας ότι όλοι οι ναυαγοί έχουν σκοτωθεί, αποχωρεί οριστικά.

Ο Υποπλοίαρχος Λιόσης με τον τραυματία Ανθυποπλοίαρχο Κεφάλα

ανεβαίνουν σε μία λέμβο, την 8η ημέρα σε άλλη λέμβο βρίσκουν δύο ακόμη ναυαγούς, το ναύτη Αργυρό και το Μαλτέζο λιπαντή Σάιτ. Οι 4 ναυαγοί συγκεντρώνονται σε μία λέμβο. Έχουν να αντιμετωπίσουν τα κύματα του Ωκεανού, τα τραύματά τους, τις κακουχίες και τα καιρικά φαινόμενα. Στις 17 Απριλίου πεθαίνει ο Ανθυποπλοίαρχος Κεφάλας.

Στις 20 Απριλίου πορτογαλικό πλοίο εντοπίζει τη λέμβο με τους 3 ναυαγούς, 500 περίπου μίλια από το σημείο τορπιλισμού. Τους μεταφέρει στο λιμάνι Λομπίτο της Αγκόλας. Εκεί οι ναυαγοί αναφέρουν τα γεγονότα. Μεταφέρονται στο Κέιπ Τάουν και στη συνέχεια στο Λονδίνο. Στο Κέιπ Τάουν πληροφορούνται για τη σύλληψη των μελών του υποβρυχίου που τους είχε τορπιλίσει.

Την 2α Μαΐου, το U852 βομβαρδίζεται από βρετανικό αεροσκάφος, ανοικτά της Σομαλίας και παθαίνει σοβαρές ζημιές, κατευθυνόμενο προς την ακτή, δέχεται νέα επίθεση και εγκαταλείπεται σε ύφαλο. Το πλήρωμα συλλαμβάνεται από τους Βρετανούς. Οδηγούνται αρχικά στο Άντεν και στη συνέχεια στην Αίγυπτο. Από ένα χάρτη πορείας και το ημερολόγιο του πλοίου προκύπτει ότι την 13.3.1944 είχε τορπιλίσει φορτηγό πλοίο κοντά στο σημείο βύθισης του ΠΗΛΕΑ. Αναγνωρίζονται ως θύτες του τορπιλισμού και των τέπειτα δολοφονιών και θεωρούνται εγκληματίες πο-

λέμου.

Τον Αύγουστο 1945, με την Χάρτα του Λονδίνου θεσπίζεται Διεθνές Στρατοδικείο στη Νυρεμβέργη για να δικάσουν οι υπεύθυνοι για εγκλήματα κατά της ειρήνης, εγκλήματα πολέμου και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Μεταξύ 1945-1949 χιλιάδες μαζί κατηγορούμενοι θα δικάσουν για αυτά.

Η ΔΙΚΗ Θα διεξαχθεί 17 έως 20 Οκτωβρίου 1945 στο Curio Haus του Αμβούργου.

ΔΙΚΑΣΤΕΣ: Πέντε Βρετανοί και δύο Έλληνες αξιωματικού του Βασιλικού Ναυτικού, ο Πλοίαρχος Εμμανουήλ Ματθαίος και ο Πλωτάρχης Νικόλαος Σαρρής. Πρόεδρος ο Ταξίαρχος Jones. Από τους Έλληνες ο Πλοίαρχος Ματθαίος στη διάρκεια του Β' ΠΠ ανέλαβε την αντιναρκική άμυνα του Ναυστάθμου Σαλαμίνας και του λιμανιού του Πειραιά, στη Μ. Ανατολή ήταν ιδρυτής και διοικητής της Μονάδας Ναρκοπολέμου ενώ πολέμησε ως κομάντο με τον Ιερό Λόχο στη Β. Αφρική. Ο Πλωτάρχης Σαρρής διετέλεσε Κυβερνήτης του Αντιτορπλικού Θεμιστοκλής που απελευθέρωσε τα Κύθηρα και έλαβε μέρος σε επιχειρήσεις στα Δωδεκάνησα και τη Νότια Γαλλία. Κατηγορός ο Βρετανός Συνταγματάρχης Halse

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ: Heinz Eck υποπλοίαρχος, κυβερνήτης του υποβρυχίου, August Hoffman Ανθυποπλοίαρχος, Walter Weissphenning επίατρος, Hans Lenz Υποπλοίαρχος Α μηχανικός, Wolfgang Schwender δίοπος.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ : Οι Todsens και Meckel εκπροσωπούν τον Eck, ο Pabst τους Weissphenning, Hoffmann, τον Schweinder μαζί με τον Wulf και ο Άγγλος Lerman τον Lenz.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ : Τους αποδίδεται η διάπραξη εγκλήματος πολέμου: Τη νύχτα της 13ης προς 14η Μαρτίου 1944 στον Ατλαντικό Ωκεανό ο Πλοίαρχος και τα μέλη του πληρώματος του U852, το οποίο είχε ήδη βυθίσει το ατμόπλοιο ΠΗΛΕΥΣ, κατά παράβαση των Νόμων και των Εθίμων του πολέμου, εμπλέκονται στη δολοφονία μελών του πληρώματος του ατμόπλοιου, υπη-

κών Συμμαχικών Κρατών, πυροβολώντας και πετώντας χειροβομβίδες εναντίον τους. Αποτελεί τη ΜΟΝΑΔΙΚΗ περίπτωση που αξιωματικοί του πολεμικού ναυτικού θα κατηγορηθούν για εκτέλεση ναυαγών στη θάλασσα.

Η υπόθεση του ΠΗΛΕΥΣ θα περιληφθεί στη δίκη της Νυρεμβέργης στο κατηγορητήριο κατά του Ναυάρχου Νταίνιτς.

Η δίκη θα διεξαχθεί σύμφωνα με το βρετανικό δικονομικό δίκαιο.

Οι κατηγορούμενοι δεν αρνήθηκαν την πράξη τους. Ο Κυβερνήτης Eck προέβαλε τον ισχυρισμό της έλλειψης δόλου για φόνο και της στρατιωτικής ανάγκης, ισχυριζόμενος ότι η πράξη ήταν αναγκαία για την επιχειρησιακή ασφάλεια του υποβρυχίου. Ότι οι εντολές που είχε λάβει ήταν να εξαφανίζει κάθε ίχνος βυθισμένου πλοίου και να επιχειρεί την καταστροφή των αντικειμένων και τη θανάτωση τυχόν επιζώντων ναυαγών ώστε να αποφεύγεται ο εντοπισμός του υποβρυχίου, διασφαλίζοντας έτσι την ασφάλεια του πληρώματός του. Ισχυρίστηκε επίσης ότι υπήρχε απαγόρευση επιβίβασης ναυαγών στα υποβρύχια.

Οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι προέβαλαν τον ισχυρισμό της εντολής ανωτέρου καθώς και το ότι ένα άτομο που αποτελεί μέρος μίας δύναμης δεν μπορεί να θεωρηθεί ατομικά υπεύθυνο.

Ο Eck παραδέχθηκε ότι έδωσε την εντολή και αναλάμβανε την ευθύνη. Επικαλέστηκε ότι στον Ατλαντικό οι Σύμμαχοι είχαν ισχυρή αεροπορική παρακολούθηση με αποτέλεσμα τα γερμανικά υποβρύχια να αποφεύγουν να ταξιδεύουν στην επιφάνεια την ημέρα και οτιδήποτε μπορούσε να προδώσει την παρουσία τους. Ότι οι λέμβοι αποτελούσαν κίνδυνο γιατί έδειχναν στα αεροπλάνα το σημείο που ένα πλοίο είχε torpilιστεί και γιατί θα μπορούσαν να υπάρχουν συσκευές ασυρμάτου. Ότι τις χειροβομβίδες τις χρησιμοποίησε γιατί τα πολυβόλα δεν μπορούσαν να καταστρέψουν τις λέμβους και ότι στις λέμβους που έριξαν χειροβομβίδες δεν επέβαιναν ναυαγοί. Ότι είχε την αίσθηση πως θα έχανε το υποβρύχιο αν δεν κατέστρεφε τις λέμβους και επέλεξε να σώσει το υποβρύχιο και το πλήρωμά του γνωρίζοντας

ότι καταστρέφοντας τις λέμβους δεν άφηνε ελπίδα διάσωσης στους ναυαγούς.

Ο Weissphenning κατέθεσε ότι ενώ ως γιατρός είχε το καθεστώς του μη ένοπλου, έλαβε προσωπική εντολή από τον Κυβερνήτη να πυροβολήσει.

Ο Lenz ότι είχε εκφράσει ενστάσεις για τη διαταγή αλλά ο Eck δεν τις έλαβε υπόψη και επομένως έπρεπε να υπακούσει τις διαταγές του ανωτέρου του. Επικαλέστηκε ότι οι δικαστές, αξιωματικοί και οι ίδιοι, έπρεπε να καταλάβουν ότι του επιβλήθηκε το στρατιωτικό καθήκον. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Lenz μετά τη διαφωνία του κατέβηκε στο μηχανοστάσιο, αρχικά δεν συμμετείχε στις βολές και τη ρίψη χειροβομβίδων, αργότερα όμως επέστρεψε στη γέφυρα και αυτοβούλως πυροβόλησε!

Ο Hoffmann κατέθεσε ότι είχε απόλυτη εμπιστοσύνη στον κυβερνήτη του και ποτέ δεν δίστασε να εκτελέσει εντολές του και ο Schwender ότι εκείνος δεν είχε πυροβολήσει.

Οι ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ - διασωθέντες ναυαγοί, δεν παρουσιάστηκαν στο ακροατήριο και οι καταθέσεις τους διαβάστηκαν. Η υπεράσπιση υπέβαλε ένσταση ότι κανένα Αγγλικό δικαστήριο δεν θα δεχόταν τέτοιες καταθέσεις ως αποδείξεις, όμως το Δικαστήριο την απέρριψε δεχόμενο τις καταθέσεις ως ισχυρά αποδεικτικά στοιχεία, κρίνοντας ότι δεν ήταν ένα τακτικό δικαστήριο αλλά στρατοδικείο με έκτακτες ειδικές εξουσίες.

ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ κατέθεσε ο Schnee αξιωματικός των υποβρυχίων με 30 βυθίσεις στο ενεργητικό του, εκπαιδευτής του Eck. Υπογράμμισε τους κινδύνους που διέτρεχαν τα υποβρύχια από τα αεροπλάνα και την ανάγκη να εξαφανίσουν τα ίχνη ενός torpilισμού για να μην αποκαλυφθούν. Αναφέρθηκε ότι μετά από ταξίδι δύο μηνών, η έλλειψη χώρου και καθαρού αέρα δημιουργούν συνθήκες εξαιρετικά δύσκολες, με αποτέλεσμα η ψυχική και σωματική κατάσταση του κυβερνήτη και του πληρώματος να είναι πολύ πεσμένες. Στην ερώτηση αν ήταν σκόπιμο ένα υποβρύχιο να απομακρυνθεί ή να προσπαθήσει να καταστρέψει τα συντρίμια του ναυαγίου, απάντησε ότι η απομάκρυνση δεν ήταν

η καλύτερη λύση γιατί υπό τις καλύτερες συνθήκες ένα υποβρύχιο θα μπορούσε να απομακρυνθεί 150 μίλια, απόσταση αμελητέα για τις αεροπορικές αναγνωρίσεις. Όταν ρωτήθηκε τι θα έκανε ο ίδιος, απάντησε πως μέριμνα του θα ήταν να φύγει από τη ζώνη κινδύνου διευκρινίζοντας όμως ότι στο Νότιο Ατλαντικό οι συνθήκες ήταν διαφορετικές. Τέλος ότι ο Eck έχασε τον έλεγχο των νεύρων του και δεν προσπάθησε να διαφυλάξει τις ανθρώπινες ζωές, όπως κάνουν όλοι οι κυβερνήτες υποβρυχίων.

Οι συνήγοροι υπεράσπισης που είχαν 4 ημέρες για να μελετήσουν τη δικογραφία ενώ οι Γερμανοί συνήγοροι δεν γνώριζαν τους βρετανικούς δικονομικούς κανόνες, υποστήριξαν:

Ο Todsén ότι ο Eck δεν μπορούσε να κάνει κάτι διαφορετικό για τη σωτηρία του υποβρυχίου και του πληρώματός του και ότι ήταν υποχρεωμένος από τις διαταγές που είχε πάρει από τους ανωτέρους του. Ανέφερε την περίπτωση υποβρυχίου που είχε βομβαρδιστεί κατά τη διάρκεια περισυλλογής ναυαγίων έχοντας νεκρούς και τραυματίες, με αποτέλεσμα ο Ναύαρχος Νταίνιτς να δώσει γραπτή διαταγή που απαγόρευε την περισυλλογή ναυαγίων, διαταγή που έπαιξε ρόλο στην απόφαση του Eck.

Ο Pabst για τον Weissphenning ότι δεν γνώριζε ότι η συγκεκριμένη εντολή παραβίαζε το νόμο και ότι δεν είχε δικαίωμα ανυπακοής ενώπιον του εχθρού, συμπεριφορά που τιμωρείται με θάνατο. Για τον Schweinder ότι δεν έκανε κάποια καταδικαστέα πράξη. Για τον Hoffmann ότι δεν μπορούσε να είναι υπεύθυνος για τις διαταγές που πήρε ενώ ο Lerman ζήτησε την αθώωση του Λέντς.

Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ υποστήριξε ότι θεμελιώδης αρχή του πολέμου είναι η απαγόρευση θανάτωσης άοπλων εχθρών. Ότι το να πυροβολείς με σκοπό να σκοτώσεις αβοήθητους επιζώντες ναυαγίου αποτελεί σοβαρή παραβίαση του δικαίου των Εθνών. Για τον Eck ότι ο μάρτυρας υπεράσπισης του κατέθεσε ότι σε καμία περίπτωση δεν θα κτυπούσε τις λέμβους. Ότι το υποβρύχιο, αντί να απομακρυνθεί με όλη του τη ταχύτητα, περιπλανήθηκε για 5 ώρες

στον τόπο του ναυαγίου παραβλέποντας το γεγονός ότι με πυροβολισμούς και χειροβομβίδες δεν μπορούσαν να εξαφανιστούν πλήρως τα αποδεικτικά στοιχεία. Ότι το καθήκον υπακοής περιορίζεται στην τήρηση νόμιμων διαταγών και ότι η εκτέλεση της εντολής οδηγούσε στην εν ψυχρώ δολοφονία των αβοήθητων επιζώντων ναυαγίων. Για τον Eck ανέφερε ότι δεν βλέπει παρά ένα δολοφόνο και ζήτησε την ενοχή και των υπολοίπων κατηγορουμένων.

Η απόφαση έκρινε ΕΝΟΧΟΥΣ τους ΠΕΝΤΕ κατηγορούμενους σύμφωνα με το κατηγορητήριο.

Το Δικαστήριο δεν δέχθηκε τον ισχυρισμό της υπεράσπισης περί στρατιωτικής αναγκαιότητας. Αναγνώρισε ότι υπό κάποιες περιστάσεις ένας στρατιώτης θα μπορούσε να σκοτώσει έναν άοπλο για να σώσει τη ζωή του αλλά στην προκείμενη περίπτωση τέτοιες περιστάσεις δεν προέκυψαν. Επιβαρυντικό ήταν το γεγονός ότι το πλοίο επί 5 ώρες έπλεε στο χώρο του ναυαγίου πολυβολούσε και έριχνε χειροβομβίδες. Για τον ισχυρισμό των λοιπών κατηγορουμένων περί διαταγών ανωτέρων το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν μπορεί να υπάρχει υποχρέωση υπακοής σε μία ΜΗ νόμιμη εντολή. Και στην προκείμενη περίπτωση ήταν προφανές ότι δεν επρόκειτο για νόμιμη εντολή.

Οι Eck, Hoffmann και Weissphenning θα καταδικαστούν σε θάνατο, ο Lenz σε ισόβια κάθειρξη και ο Schwender σε κάθειρξη 15 ετών.

Οι καταδικασθέντες θα υποβάλλουν αίτηση αναθεώρησης που θα απορριφθεί, οι ποινές θα επικυρωθούν στις 12 Νοεμβρίου 1945 από τον Βρετανό Αρχιστράτηγο, θα καταθέσουν αίτηση χάριτος που επίσης θα απορριφθεί. Στις 20.11.1945 οι καταδικασθέντες σε θάνατο θα εκτελεστούν. Ο Schwender θα μείνει στη φυλακή 6 χρόνια και ο Lenz 8 μήνες παραπάνω.

Οι μεταπολεμικές διώξεις Γερμανών για εγκλήματα πολέμου, κατά της ειρήνης και της ανθρωπότητας, δημιούργησαν ένα πλαίσιο νομικών Κανόνων και μέτρων που οδήγησε τα Κράτη να προσχωρήσουν και τα Διεθνή Δικαστήρια να τους εφαρμόσουν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Του Σωματείου Συνταξιούχων Δικηγόρων Πειραιώς

«Ο ΛΥΣΙΑΣ»

Πληροφορούμε το αναγνωστικό κοινό του αγαπημένου περιοδικού μας, πως μετά από εντατικές προσπάθειες επιτεύχθηκε η ίδρυση του Σωματείου των Συνταξιούχων Δικηγόρων Πειραιώς. Το Σωματείο έλαβε την επωνυμία «Ο ΛΥΣΙΑΣ», έχει, ήδη, εκλεγεί το Διοικητικό Συμβούλιο του και η Ελεγκτική του Επιτροπή, έχει δε πραγματοποιήσει σειρά δραστηριοτήτων. Καθίσταται αντιληπτό, ότι πρωταρχικός του σκοπός είναι η καλλιέργεια και η σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των Συνταξιούχων Δικηγόρων Πειραιώς.

Φυσικά πέραν του παραπάνω σκοπού το Σωματείο των Συνταξιούχων Δικηγόρων Πειραιώς έχον, ως σκοπό, την υπηρετήση των συμφερόντων των συνταξιούχων, αποσκοπεί, όπως στο μέλλον προβή σε υποβολή προτάσεων, αλλά και η διενέργεια λυσιτελών παρεμβάσεων, έτσι ώστε σε διαρκή βάση τα καλώς νοούμενα συμφέροντα των Δικηγόρων Πειραιώς να υπηρετούνται κατά τον κάλλιστο, δυνατόν, τρόπο.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. Πειραιώς αγαπητός συνάδελφος κ. Ηλίας Κλάμπας έχει παραχωρήσει ατελώς στο Σωματείο των Συνταξιούχων Δικηγόρων Πειραι-

ώς την αίθουσα του εντευκτηρίου, η οποία κείται στον ισόγειο όροφο του Κτιρίου, στο οποίο στεγάζεται ο Δ.Σ.Π., στην οποία κατά την πρώτη Τρίτη κάθε ημερολογιακού μηνός και από ώρα 10.30 έως και 13.30 τα μέλη του συναντώνται χρησιμοποιώντας τον παραπάνω χώρο, ως χώρο λέσχης.

Εξυπακούεται, ότι κατά την παραπάνω τακτική μηνιαία συνάντηση των μελών του Σωματείου είναι δυνατή και κυρίως ευπρόσδεκτη, η παρουσία ενεργών συναδέλφων, αλλά και φίλων του Δικηγορικού Σώματος.

Οι επιθυμούντες και επιθυμούσες, όπως εγγραφούν στο Σωματείο των Συνταξιούχων Δικηγόρων Πειραιώς, ως τακτικά ή και επίτιμα μέλη, δύνανται, να επικοινωνήσουν, είτε τηλεφωνικώς με τον Πρόεδρο του Δ.Σ. κ. Αθανάσιο Αλυκάτορα, τηλ. 6944837643, είτε μέσω ηλεκτρονικού μηνύματος, είτε μέσω στο email του Ταμιά του Δ.Σ. Θωμά (Μάκη) Σταμόπουλου, το οποίο είναι mstamopoulos@hotmail.com.

Με μεγάλη χαρά και ικανοποίηση το Σωματείο μας αναμένει την προσέλευση των συναδέλφων και συναδελφισών και την συμμετοχή τους στις δραστηριότητες του, πράγμα, το οποίο είναι σημαντικότερο και μεγάλης σημασίας κατά το παρόν χρονικό σημείο κατά το οποίο τα πράγματα στη Δικηγορία παρουσιάζουν, ως γνωστό, εξαιρετικώς προβληματική εικόνα.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ 27/5/2026

ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ.

Ο ΤΑΜΙΑΣ

ΘΩΜΑΣ (ΜΑΚΗΣ) ΣΤΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

Εκδήλωση για τις εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης φορολογικών διαφορών

Επιστημονική εκδήλωση με θέμα «Εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης φορολογικών διαφορών (επιτροπή του άρθρου 16 Ν.4714/2020)» έγινε στις 29 Απριλίου 2026 στην αίθουσα εκδηλώσεων του ΔΣΠ. Η εξαιρετική αυτή εκδήλωση ανέδειξε σύγχρονες προσεγγίσεις για την αποτελεσματική διαχείριση φορολογικών ζητημάτων. Εισηγητές ήταν ο ο Ανδρέας Τσουρουφλής, Αναπληρωτής Καθηγητής Φορολογικού Δικαίου, ο Γεώργιος Ράντος, Δικηγόρος Πειραιά και ο Φωτοδότης Μάλαμας, Δικηγόρος Πειραιά. Προ-

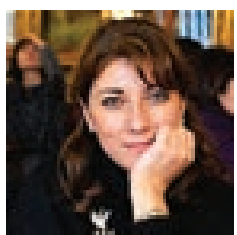
λόγισε ο Πολυχρόνης Περιβολάρης, Αντιπρόεδρος του ΔΣΠ ενώ τον συντονισμό και την επιμέλεια της εκδήλωσης είχε ο Ιωάννης Βούτας, Γενικός Γραμματέας του ΔΣΠ.

Την εκδήλωση τίμησαν η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά Ειρήνη Δάσκα, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Οικονομολόγων Λογιστών Πειραιά Δημήτρης Ίσσαρης, μέλη της Διοίκησης του ΔΣΠ και πολλοί δικαστές και δικηγόροι.

«Δημόσια τέχνη χωρίς δεσμική αοπίδα προστασίας. Ευθύνη, αιμωρησία και φθορά»

Συνέντευξη με τον γλύπτη Γιώργο Χουλιαρά

της **ΚΙΚΗΣ ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗ**
Νομικού & εικαστικού

1. ΕΡΩΤΗΣΗ: Η τέχνη της γλυπτικής στην Ελλάδα φέρει στο κύτταρό της ένα τεράστιο ιστορικό φορτίο. Πώς αισθάνεται εσείς ως φορέας μιας τέτοιας κληρονομιάς;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όντως η Αρχαία Ελληνική Γλυπτική, είναι ένα τεράστιο κεφάλαιο για όλους τους ανθρώπους, που έχουν ενδιαφέρον για τον πολιτισμό. Πόσο μάλλον για εμάς τους Έλληνες που μεγαλώσαμε μαζί της. Ειδικά για ένα Έλληνα γλύπτη είναι ευχή και κατάρα μαζί. Είναι όμορφο να έχεις τέτοιους "δασκάλους" και από τη άλλη είναι τόσο βαρύ, όπως το παιδί ενός διάσημου γονιού, που θα πρέπει να ελευθερωθεί και να βρει τον εαυτό του και την εποχή του. Σπουδαίοι δάσκαλοι!! Όπου πρέπει να νοιώσεις το ήθος της γλυπτικής τους, να δεις την τεχνική τους τελειότητα και την εκπληκτική έκφραση της εποχής πάνω στις διάφορες περιόδους της.

2. ΕΡΩΤΗΣΗ: Τα έργα σας στο παρελθόν έχουν αναπαράστασεις ανθρώπινων μορφών με πέτρα και τερακότα. Στο χρόνο αλλάζει η τεχνοτροπία και το υλικό σας. Στα πιο σύγχρονα έργα σας βλέπουμε να χρησιμοποιείτε αλουμίνιο, ατσάλι, σίδηρο και την

Γιώργος Χουλιαράς

εντυπωσιακή υαλόμαζα. Φανερά αλλάζει η οπτική σας και ο τρόπος έκφρασης.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Από την αρχή με απασχολούσαν και παραστατικά και αφαιρετικά στοιχεία όπως λέτε, αλλά και ανεικονικά στοιχεία. Πιο πολύ θα έλεγα πως στη δουλειά μου κυριαρχούν ενότητες: Άγγελοι, φιγούρες σε ένταση, Νίκες κλπ. Υπάρχουν και τα δύο, σε όλες τις περιόδους της δουλειάς μου· τα σκληρά υλικά που δούλεψα είναι κυρίως πέτρα και μέταλλο.

3. ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι είναι Τέχνη και έργο τέχνης;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Δύσκολη ερώτηση, είναι σαν να με ρωτάτε τι είναι «Ζωή»; Όλη η δουλειά ενός αληθινού καλλιτέχνη είναι μια πορεία αυτογνωσίας, μία προσπάθεια να αγγίξει την αλήθεια του εαυτού του, της ύπαρξής του και της εποχής του. Γι αυτό οι σπουδαίοι καλλιτέχνες είναι αναγνωρίσιμοι καθώς αυτό που έκαναν ήταν μοναδικά αληθινό για τους ίδιους και την εποχή που έζησαν.

4. ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιός είναι ρόλος της δημόσιας γλυπτικής στη διαμόρφωση της συλλογικής μνήμης και της ταυτότητας ενός τόπου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Μεταξύ των διαφόρων εκφάνσεων της γλυπτικής είναι και η γλυπτική του δημοσίου χώρου, όπου δημιουργεί έργα αναφερόμενα σε ιστορικά γεγονότα και πρόσωπα, ή έργα ελεύθερα χωρίς θέμα, στημένα στην κοινότητα και στην καθημερινότητα του πολίτη. Υπό αυτή την έννοια λειτουργούν σαν συλλογική έκφραση της κοινότητας και προάγουν την ιστορική μνήμη και επωμίζονται τον παιδαγωγικό τους ρόλο, την καθημερινή παιδεία στη ζωή του πολίτη. Όλα αυτά, βεβαίως, όταν τα έργα εμφορούνται από ποιότητα και ήθος!! Πράγμα που νομίζω είναι το ζητούμενο σήμερα. Και από τις δυο πλευρές, των δημιουργών και του κοινού.

5. ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιά είναι η εμπειρία σας από την παρουσία δημοσίων γλυπτών στον αστικό χώρο; Ανταποκρίνεται το κοινό σε αυτά; Δεδομένου ότι τα γλυπτά είναι τρισδιάστατα έργα και εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τον φωτισμό για την ανάδειξη των όγκων, πιστεύετε ότι τα δημόσια γλυπτά στην Ελλάδα εντάσσονται αρμονικά στο περιβάλλον τους ή συχνά τοποθετούνται αποσπασματικά σε ακατάλληλα σημεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η ποιότητα των γλυπτών του δημοσίου χώρου, είναι επιεικώς απαράδεκτη, ειδικά τα

τελευταία πενήντα χρόνια. Πλήρης αδιαφορία των θεσμών του κράτους για το τι στήνεται και πως στήνεται!!! Για ένα κοινό αδιάφορο και ανυποψίαστο για όσα ανάφερα παραπάνω. Αυθαίρετο στήσιμο, τελείως ακατάλληλο για το θέμα του γλυπτού καθώς και το σημείο που τοποθετούνται από την άποψη της κλίμακας με τα γύρω. Οι εξαιρέσεις μηδαμινές για αυτό και ανύπαρκτες στον ιστό της πόλης.

6. ΕΡΩΤΗΣΗ: Με ποιους τρόπους θα μπορούσε να βελτιωθεί η παρουσίαση και η ανάγνωση των δημοσίων έργων τέχνης από το κοινό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Για το άμεσο μέλλον δεν βλέπω καμία σωτηρία από αυτή την κατάσταση, θα βελτιωθεί μόνο από ένα κράτος αξιόπιστο και με υπεύθυνους φορείς. Όσον αφορά το κοινό χρειάζεται μια μακρόπνοη προσπάθεια παιδείας για την τέχνη και τη γλυπτική, πρώτα από το σπίτι και μετά στο σχολείο. Βλέπετε να μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο;

7. ΕΡΩΤΗΣΗ : Το φαινόμενο των κλοπών και βανδαλισμών δημόσιων γλυπτών έχει αυξηθεί τα τελευταία χρόνια . Πού οφείλεται κατά τη γνώμη σας

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όλα τα παραπάνω, που προανάφερα, έχουν σαν αποτέλεσμα όχι μόνο να μην ενδιαφέρονται για τη γλυπτική αλλά ούτε και για τις κλοπές των μπρούντζινων έργων, που γίνονται για την πώληση του πολύτιμου μετάλλου · όσο για τα μαρμάρινα, που δεν έχουν οικονομικό όφελος, προσφέρονται για βανδαλισμό.

8. ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχει κατά τη γνώμη σας επαρκές θεσμικό και νομικό πλαίσιο για την προστασία των δημοσίων έργων τέχνης ή απαιτούνται παρεμβάσεις;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Τι χρειάζεται επιπλέον θεσμικό πλαίσιο, όταν αυτά που γίνονται είναι ποινικά αδικήματα,

κολάσιμα και εύκολα μπορούν οι υπαίτιοι να συλληφθούν καθώς οι κλεπταποδόχοι είναι ελάχιστοι και εύκολα μπορούν να εντοπιστούν και να συλληφθούν. Το θέμα όμως είναι ότι δεν τους αφορά ούτε η δημιουργία σημαντικών γλυπτών στον δημόσιο χώρο και κατ' επέκταση ούτε η προστασία των υπαρχόντων!

9. ΕΡΩΤΗΣΗ: Βλέπετε να υπάρχει λογοκρισία - άμεση ή έμμεση - στη δημόσια τέχνη σήμερα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αν υπάρχει λογοκρισία; Θα 'πρεπε να υπάρχει όσον αφορά την ποιότητα των νέων έργων. Κάθε έργο που στήνεται με ανάθεση ή δωρεά πρέπει να περνάει από τριμελή επιτροπή ειδικών –υπάρχει νόμος γι αυτό- που βέβαια δεν εφαρμόζεται, ή εφαρμόζεται κατά το δοκούν. Μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '80 υπήρχε επιτροπή στο ΥΠΠΟ- υπήρξα μέλος- λεγόταν επιτροπή σκοπιμότητας. Αν κάποιος φορέας ήθελε να δημιουργήσει κάποιο μνημείο έπρεπε να γνωμοδοτήσει αυτή η επιτροπή αν πρέπει να γίνει ή όχι! Φυσικά καταργήθηκε μέσα στην παραζάλη της μεταπολίτευσης..!

10. ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχει ακόμα «μεγάλη τέχνη» ή ζούμε σε μια εποχή αποδόμησης της έννοιας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η κάθε εποχή εκφράζεται μέσα από την Τέχνη στις διάφορες μορφές της, δεν έχει σημασία αν μια εποχή είναι σπουδαία η όχι· μεγάλη τέχνη είναι αυτή που καταφέρνει αληθινά να την εκφράσει και να είναι διαχρονική πράγμα που την καθιστά καθρέφτη της εποχής της, πιο πολύ αυτό θα φανεί στο μέλλον αν θα αντέξει...

11. ΕΡΩΤΗΣΗ: Στην πρόσφατη αναδρομική σας έκθεση με τίτλο « Άηχοι διάλογοι»στην Πινακοθήκη Αβέρωφ στο Μέτσοβο αρχικά, και στην Πινακοθήκη Αθηνών κατόπιν, είχαμε την τύχη να απολαύσουμε δικά σας γλυπτικά έργα σε συνομιλία με εικαστικά έργα φιλοτεχνημένα από τον αείμνηστο αδελφό σας Νίκο Χουλιαρά . Τι σήμαινε για εσάς αυτή η συνύ-

παρξη και τι είδους
«διάλογος» αναπτύχθηκε μέσα από αυτήν;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Στην έκθεση που αναφέρεστε η συνύπαρξη, με τον αδερφό μου, έδωσε την ευκαιρία στον θεατή και σε μένα, να δει δύο ανθρώπους με κοινά βιώματα και σε διαφορετικές μορφές τέχνης, πώς επέδρασαν αυτά, τα βιώματα, τοπιογραφικά, όχι σε πρώτο επίπεδο αλλά σε ένα δεύτερο επίπεδο σκοτεινό και σημανόμενο, επειδή... ποτέ η καλή τέχνη δεν περιγράφει.

12. ΕΡΩΤΗΣΗ: Μέσα στη διαρκή συνύπαρξη των δημόσιων έργων με την καθημερινότητα των ανθρώπων, τι θα θέλατε να αφήσει ως ίχνος, η δική σας γλυπτική;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Να λειτουργήσει διαχρονικά και να αφορά και τους επόμενους όταν εμείς δεν θα υπάρχουμε. Θα ήθελα η γλυπτική μου να φανεί ότι ήταν αληθινή και γέννημα μιας ανάγκης.

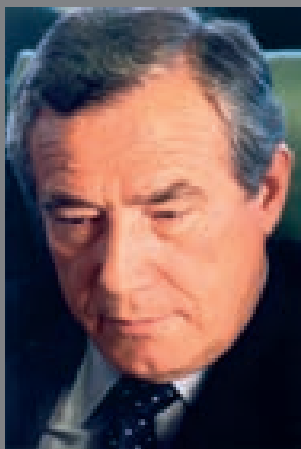
— — — —

• ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ:

Ο Γιώργος Χουλιαράς γεννήθηκε στα Γιάννενα το 1947. Τελείωσε τη Ζωσιμαία Σχολή και το 1965 εγγράφεται στη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών στο τμήμα γλυπτικής, στο εργαστήρι του Γιάννη Παππά. Αποφοίτησε το 1970 με βραβείο γυμνού και επαίνους για το σύνολο του έργου του. Την περίοδο 1972-74 λαμβάνει υποτροφία από το ΙΚΥ και πραγματοποιεί μελέτη για την ελληνική τέχνη. Συνεχίζει τις σπουδές του με υποτροφία στο West Surrey of Art στο Λονδίνο και εν συνεχεία σπουδάζει στην Ecole des Beaux Arts στο Παρίσι. Από το 1977 έως το 1982 οργανώνει υπαίθριες εκθέσεις γλυπτικής στο περιβάλλοντα χώρο του Ωδείου Αθηνών. Έχει πραγματοποιήσει δεκατρείς ατομικές εκθέσεις γλυπτικής κι έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές. Έχει λάβει αναρίθμητες διακρίσεις σε Ελλάδα κι εξωτερικό. Έλαβε μέρος σε συμπόσια γλυπτικής κι έργα του έχουν κοσμήσει δημόσιους χώρους της Ελλά-

δας και του εξωτερικού (μεγάλο γλυπτό του τοποθετείται το 2015 στο Fetal Madicine Foundation στο Λονδίνο καθώς και το περίφημο γλυπτό του Έλληνα μετανάστη στο Μοντρεάλ του Καναδά το 2017). Το 2001 εκλέγεται καθηγητής γλυπτικής της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών της οποίας διετέλεσε Αντιπρύτανης από το 2003-2006. Το 2018 παρουσιάζεται η ανυπερβλήτης ομορφιάς έκθεση « Ζογγολόπουλος - Χουλιαράς» στον αρχαιολογικό χώρο της Αρχαίας Μεσσήνης σ' ένα μοναδικής πνευματικής δύναμης διάλογο με τις αρχαιότητες. Πρόσφατα έγινε με επιτυχία μεγάλη αναδρομική έκθεση με γλυπτικά έργα του ίδιου καθώς και εικαστικά έργα του αείμνηστου αδελφού του ζωγράφου-λογοτέχνη Νίκου Χουλιαρά στην Αβερώφειο Πινακοθήκη του Μετσόβου κι εν συνεχεία στην Πινακοθήκη Αθηνών. Ο Γιώργος Χουλιαράς είναι ένας καταξιωμένος γλύπτης που εργάζεται με ζήλο, δημιουργεί έργα υψηλής Τέχνης και αισθητικής και οργανώνει συχνά εκθέσεις για γνωριμία με το φιλότεχνο κοινό. Τον ευχαριστούμε θερμά για τη συνέντευξη στο περιοδικό μας.

Του Δημήτρη
Πιστικού

Περί γειτονίας ή γειτνίασης Λόγος περί της αισθητικής των λέξεων

■ ΣΤΙΞΕΙΣ

Δεν είμαι γραμματικός, ούτε επιθυμώ να μπαίνω σε ξένα χωράφια, αν και στη δική μου συλλογιστική δεν υπάρχουν στεγανά χωρίσματα στη γνώση. Πάντοτε αποφεύγω να κάνω τον παντογνώστη, αφήνοντας στους επαΐοντες να κάνουν τη δουλειά τους διατηρώ όμως το δικαίωμα να παρατηρώ, να μαθαίνω, να διαφωνώ και να κρίνω καλόπιστα όσα υποπίπτουν στον γνωστικό μου ορίζοντα ή προκαλούν το ενδιαφέρον μου. Με τους γλωσσολόγους (όπως άλλωστε και με άλλους επιστήμονες του λόγου και της γλώσσας) έχω μια συμπαθητική έως άριστη σχέση ακόμα και όταν αδυνατώ να καταλάβω τη μεθοδολογία τους, να παραδεχτώ τις απόψεις και πολύ περισσότερο να λάβω μέρος στις διαφωνίες τους. Μου λείπουν ο χρόνος, η διάθεση και τα επιστημονικά κλειδιά.

Με τη γλώσσα έχω μια ισόβια, αγαπητική σχέση, όπως ο Σολωμός κι όπως θαρρώ όλοι οι πραγματικοί ποιητές και λογοτέχνες. Μήγαρις έχω άλλο στο νου μου πάρεξ ελευθερία και γλώσσα; Οι λέξεις είναι για μένα και για την τέχνη που μου δόθηκε να υπηρετώ ο ακένωτος θησαυρός. Είμαι περήφανος που έτυχε να γεννηθώ Έλληνας και να έχω στη διάθεσή μου μια γλώσσα που κανείς δεν ξέρει πόσους μετράει αιώνες προφορικής ζωής για να κατασταλάξει στην πρώτη γραπτή καταγραφή της. Αρκεί να έχει κανείς υπόψη του το «Λεξικόν Ομηρικόν» του Γκεόργκ Αούτενριτ (Georg Autenrieth), δεύτερη έκδοση (1900) «μεταφρασθέν εκ της Γερμανικής» από τον Δημήτριο Ι. Ολύμπιο. Θαυμάζω την χρονική αντοχή πληθώρας λέξεων, που τις συναντούμε στις πινακίδες τής γραμμικής γραφής Β και όσες διασώθηκαν και εξακολουθούν μέχρι σήμερα να διατηρούν τον ήχο και το νόημά τους και να βρίσκονται στο στόμα κάθε Έλληνα, από τη στιγμή που αρχίζει να μιλά και να επικοινωνεί με τους άλλους. Αυτή η σχέση με βοήθησε να μεταφέρω στη σύγχρονη ομιλία μας τη λραψωδία τής Οδύσσειας (Νέκυια) κρατώντας τις αρχικές ομηρικές λέξεις που άντεξαν αιώνες στο στόμα τού ελληνικού λαού τού οποίου η εθνική και πολιτική του ζωή δεν υπήρξε και τόσο ρόδινη. Μου έκανε εντύ-

πωση ο τρόπος που προβεβλημένος καθηγητής Πανεπιστημίου των Αθηνών τής κλασσικής φιλολογίας ο οποίος παρουσιάζοντας το βιβλίο μου στη «Στοά τού Βιβλίου» παραξενεύτηκε, τάχα, που κράτησα μια ομηρική λέξη «αναιδής» (που αναφέρεται στο μαρτύριο του Σισύφου) άθικτη και δεν την άλλαξα! Ο στίχος (Οδύσσεια, λ, στίχ. 598) είναι: «αύθις έπειτα πέδονδε κυλίνδετο λάας αναιδής» και στη δική μου ενδογλωσσική μεταφορά έγινε: «Κι απέ κυλούσε στο ίσιωμα το αναιδές λιθάρι» Προφανώς ο κύριος καθηγητής ήθελε να κάμει επίδειξη τής καθεδρικής του αυθεντίας, γεγονός που με ανάγκασε να απαντήσω πρεπόντως με μία αποφώνηση που δημοσιεύτηκε σύντομα στη «Δικηγορική Επικαιρότητα».

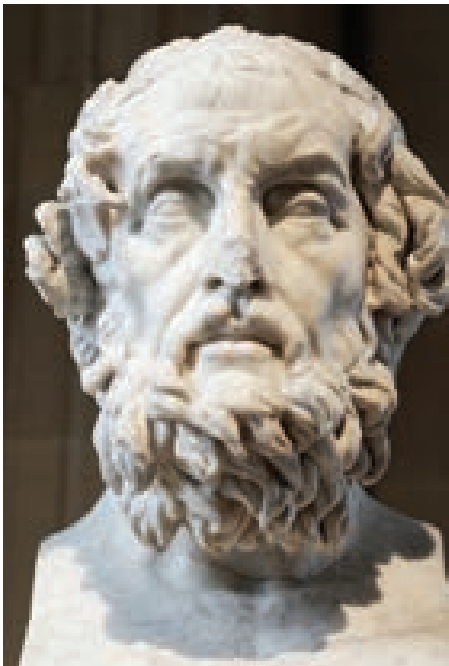
Για τη γλώσσα διατηρώ την πεποίθηση που είχαν οι Έλληνες διαχρονικά ότι δημιουργεί «εθνική συνείδηση» που αρχίζει να σχηματοποιείται άγνωστο πότε αλλά να καταγράφεται από την εποχή τής συρραφής των ομηρικών επών στην Αθήνα τού Πεισιστράτου. Γι' αυτό, «όπου με βρίσκει το κακό...» και όπου με ζώνουν οι απορίες μνημονεύω πρώτα απ' όλους τον Όμηρο και μετά τους άλλους. Και είμαι αποφασισμένος να συνεχίζω αυτή την αναδρομή προτού να φτάσει το μόρσιμον ήμαρ και φύγω μακριά «εις τον αλάργο κόσμο» όπως λέει ένα παλαιό κρητικό δημοτικό τραγούδι.

Θαυμάζω ακόμα και τις απλές και συνηθισμένες λέξεις που όταν μπαίνουν σε μια φράση αποκτούν μια νέα ακτινοβολία. Αγαπώ τις λέξεις, και αισθάνομαι ευγνωμοσύνη γι' αυτούς που την δημιουργήσαν, αυτούς που την παρέλαβαν και σε όσους την διατήρησαν και μας την παρέδωσαν εμπλουτισμένη κι ολοζώντανη. Οι λέξεις είναι το πολύτιμο επικοινωνιακό εργαλείο των πάντων. Οι ποιητές, ιδίως, διαλέγουν τις λέξεις όπως ο γλύπτης το υλικό του, ο λαϊκός μάστορας τις πέτρες του, ο ζωγράφος τον καμβά και τα χρώματά του κ.ο.κ. Η ποίηση άλλωστε κατά τον Σιμωνίδη τον Κείο είναι «ζωγραφία λαλούσα» δηλαδή μιλάει με εικόνες. Ανάλογα με το ταλέντο,

τη μόρφωση και την αισθητική του χρησιμοποιεί τις καλύτερες αποφεύγοντας τις άνευ ποιητικής σημασίας όπως αυτός τις αξιολογεί. Λέξεις με χυδαίο περιεχόμενο, κρίνονται ακατάλληλες για την ποιητική λειτουργία και δεν μπορεί να προκαλέσουν υψηλή αισθητική συγκίνηση. Δεν πρόκειται για κανενός είδους πουριτανισμό αλλά είναι θέμα ουσιώδες που έχει να κάνει με την ευγένεια και την αποστολή τής τέχνης και τον σεβασμό στον αναγνώστη στον οποίο απευθύνεται. Προσωπικά, μού είναι άκρως αντιπαθητική η βωμολοχία, η αθυροστομία, η ελευθεριότητα που παριστάνει την εκφραστική απελευθέρωση, την απαλλαγή από παρωχημένης αξίας στερεότυπα, η αισχροέπεια, η ρυπαρογραφία και ο κορδακισμός προς εντυπωσιασμό και πρόκληση. Τα παραπάνω χρησιμοποιούν οι νέοι Κλαζομένιοι και παρουσιάζουν τα καμώματά τους ως ελευθερία από τα δεσμά τής τρέχουσας κοινωνικής ευπρέπειας και ηθικής. Μερικοί μάλιστα παρουσιάζουν ένα αλμυρό σόκιν ανέκδοτο ως ποίηση!

Περαιτέρω, νιώθω πάντοτε μια δυσφορία όταν ακούω (κυρίως) ή διαβάζω κάποιες λέξεις που ηχούν άσχημα στ' αυτιά μου ακόμα και στη σιωπή τής άγνωσης των κειμένων. Ανάμεσα σ' αυτές είναι και η λέξη «γεινίαση» και το ρήμα «γεινιάζω», με όλα τα συγγενικά και παράγωγα. Την πορεία τους μπορεί να παρακολουθήσει κανείς και στο λεξικό των Lidell end Skott: γεινία, γεινιάζω, γειννιακός, γειννιάσις, γειννιάω. Εκείνο που με ενοχλεί είναι η απουσία τού όμικρον, ενός φωνήεντος ανάμεσα στο ταυ και στο νι, που καθιστά έτσι τη λέξη ασυμπάθηστη και αντίθετη στο γλωσσικό μου αίσθημα. Υπάρχουν όμως και τα ευφωνικότερα: γειτονεύω (Ξεν. Πορ. 1,8, Στράβων), γειτονεύεσθαι (Ιππ. Αγκ. 764), γειτονέω (Αισχύλος Πέρσες 311, Θήβ. 780), γειτόνημα-γειτονία (Αλκμάν 62), και γειτόνευμα, γειτόνησις, γειτονία (Αριστ. Ρητορική 2, 1395b, 8, 9), γειτονιάρχης, γειτονιάω (Θεόπομπ. Ιστ.326), γειτοσύνη, γειτόσυνος, γείτων, κ.λπ. Ο Αριστοτέλης, ειδικότερα (ό.π.),

γράφει: «Οίον ει τις γείτοσι τύχοι κεκρημένος ή τέκνοις φαύλοις, αποδέξαιτ' αν του ειπόντος ότι ουδέν γειτονίας χαλεπώτερον ή ότι ουδέν ηλιθιώτερον τεκνοποιίας, ώστε δει στοχάζεσθαι ποία τυγχάνουσι προϋπολαμβάνοντες, είθ' ούτως περί τούτων καθόλου λέγειν» («όπως αν τύχει να έχει κάποιος κακούς γείτονες ή φαύλα τέκνα, θα αποδεχόταν αυτόν που είπε ότι δεν υπάρχει χειρότερο από τον γείτονα ή ηλιθιώτερο από την τεκνοποιία»).

Ο μέγας Όμηρος, χρησιμοποιεί τις λέξεις γείτων, γείτονες (Οδύσσεια δ, 16) («ως οι μεν δαίνυντο καθ' υψερεφές μέγα δώμα / γείτονες ηδέ έται Μενελάου κυδαλίμοιο / τερπόμενοι» (Έτσι αυτοί γλεντούσαν στο μεγαλόπρεπο δώμα / οι γείτονες και οι σεμνοί φίλοι του Μενελάου / ευχαριστημένοι»). Και πώς θα γινόταν άλλωστε ένας μέγιστος ποι-

ητής («πατήρ πάσης ποιήσεως» κατά τον Δημήτριο Ολύμπιο) με τη μουσικότητα του δακτυλικού εξαμέτρου να γράψει «γειτνιάζοντες»; Θαυμάζοντας ο Δίων Χρυσόστομος έγραφε: «Όμηρος δε και πρώτος και μέσος και ύστατος παντί παιδί και ανδρί και γέροντι». Οι ποιητές, οι θηρευτές τής μαγείας των λέξεων και οι συλλέκτες των συμπαντικών ηχητικών αρμονιών και νοημάτων αποφεύγουν, όσο μπορώ να γνωρίζω, τη χρήση των άλλων τους, αφήνοντάς τες στα στόματα των στοχαστών, των ρητόρων, των φιλοσόφων και ορισμένων γραμματικών. Η λέξη γειτονία (γειτονιά), σημαίνει το σύνολο των σπιτιών που είναι κοντά, το σύνολο των γειτόνων και περαιτέρω το γειρονεύω είμαι γειτονικός, συνορεύω, είμαι γεί-

τονας, γειτόνισσα, γειτονόπουλο, γειτονοπούλα κ.λπ

Κατά την αισθητική μου, πρόκειται για «κολοβή» λέξη, που δίνει την οπτική εικόνα μιας τσατσάρας που της λείπουν δόντια. Δεν ξέρω γιατί αρέσκονται να την χρησιμοποιούν πομπώδεις επαγγελματίες συζητητές και στυλιζαρισμένοι γραφιάδες διανοούμενοι που αποστρέφονται ή απλά δεν καταδέχονται την συνήθη, ζεστή και οικεία λέξη με το ωραίο και ευφωνικό όμικρον και την κάνουν να μοιάζει με μουρμουρητό βορείων λαών που δικαιολογημένα, λόγω συνθηκών, μιλούν με σφιγμένο στόμα, κόβοντας τα φωνήεντα. Χρήση τής λέξης και των παραγώγων της ποιούν κατά τη γνώμη μου τα πεζότερα πνεύματα ενώ τα λυρικότερα και ευαρμοστότερα χρησιμοποιούν τις λέξεις που διατηρούν το αρμονικό όμικρον που τις καθιστά ευηχότερες, οικειότερες και λαϊκότερες. Κανείς απλός άνθρωπος δεν χρησιμοποιεί τη λέξη που χωρίς το φωνήεν όμικρον βαρβαρίζει, ακόμα και σε περιοχές (όπως η ιδιαίτερη πατρίδα μου Αιτωλία) όπου χρησιμοποιώντας την τοπική λαλιά κόβουν τα φωνήεντα (ρουμελιώτικη προφορά) και λένε γείτουνας, γειτουνιά, γειτουνεύω, γειτουνουπούλα κ.ο.κ. μετατρέποντας το όμικρον στη δίφθογο ου, προσθέτοντας δηλαδή και εμπλουτίζοντας και όχι αφαιρώντας το παραπάνω φωνήεν.

Η λέξη δίχως το όμικρον δεν απαντά σε κανένα δημοτικό τραγούδι ούτε στην ποίηση (αρχαία και νέα). Πρόκειται για λέξη γραφιάδων, λέξη λογίων, σχεδόν ακατοίκητη. Ο λαός δεν την χρησιμοποιεί. Ο Σολωμός στη γλωσσική του διαθήκη τον ανεπανάληπτο και σοφό του «Διάλογο» έγραφε: «Η φύση των πραγμάτων ηθέλησε να γεννιούνται τα λόγια από το στόμα όχι δύο και τριών ανθρώπων, αλλά από του λαού το στόμα».

Οι ποιητές ξέρουν καλύτερα τα μαγικά μυστικά και τις μουσικές των λέξεων. Ο άλλος μεγάλος επικός ποιητής ο Ησίοδος στο έργο του «Έργα και Ημέραι», γράφει: «ζηλοί δε τε γείτονα γείτων / εις

άφενος σπεύδοντ'» (23-24) (ζηλεύει ο γείτονας τον γείτονα / που βιάζεται να πλουτίσει). Επίσης: «Πήμα κακός γείτων» (346), (συμφορά ο κακός γείτονας). Κι αλλού συμβουλεύει να παντρεύεσαι γυναίκα από τον τόπο σου: «μη γείτοσι χάρματα γήμης» (701) (μη παντρευτείς χαρές για τους γειτόνους»). Ο Αιλιανός στις «Αγροικικές Επιστολές» (Ο Καλλιπίδης στον Κνήμωνα) αναφέρεται στον αγροίκο των γειτόνων «αγροίκος ει και γείτοσιν ουκ αγαθός πάροικος» (είσαι αγροίκος και στους γείτονες όχι αγαθός συνορίτης), «το λεγόμενον αλμυρόν γειτόνημα» (ο λεγόμενος δυσάρεστος γείτονας), «άσμενος αν αυτόν απεδόμην φυγή φοβερού γείτονος» (ευχαρίστως αυτόν θα πουλούσα για να ξεφύγω από τον φοβερό γείτονα). Αλλά και ο Οδυσσέας Ελύτης στο «Άξιον Εστί» γράφει: «και τα σπίτια πιο λευκά / στου γλαυκού το γειτόνεμα!» κρατώντας εκείνο το θαυμαστό όμικρον (φανταστείτε τι αστείο και αντιποιητικό θα ήταν να έγραφε «στου γλαυκού τη γειτνίαση»!). Την οικεία λέξη «γειτονιά» την χρησιμοποίησαν πολλοί ποιητές και στιχουργοί [π.χ. Βάρναλης «Έτσι πέρασες γραμμή τής γειτονιάς τα καπελιά» («Σκλάβοι πολιορκημένοι»)], και την συναντούμε στα δημοτικά τραγούδια («Από την πόρτα σου περνώ ωραία Αιγιώτισσα / κι από τη γειτονιά σου κόρη με τις ελιές» Στο «Ονοματικόν Λεξικόν» του Ιούλιου Πολυδεύκη (Ναύκρατις Αιγύπτου, 2ος αιώνας μ.Χ., γραμματικός και λεξικογράφος) αναφέρονται: «γείτονες» και «αστυγείτονες».

Κατά το ερμηνευτικό, ετυμολογικό, συνωνύμων, παραγώγων, συνθέτων, Λεξικό τής Ελληνικής Γλώσσας (Αρχαίας, Μεσαιωνικής, Νέας) «Εκδοτικός Οργανισμός Πάπυρος» τόμ. 2, μπορεί ο αναγνώστης να βρει πολλές λέξεις που διατηρούν το όμικρον (γείτονας, γειτόνεμα, γειτονεύω, γειτόνημα, γειτονιά, γειτονιάζω, γειτονικός, γειτονοπούλα, γειτονόπουλο, γειτονώ, γειτοσύνη, γειτόσυνος). Ένα όμορφο τραγούδι τού Λίνου Κόκοτου, σε στίχους τού που τρα-

γουδάει ο Γιάννης Πουλόπουλος μιλάει με αγάπη για το «γειτονάκι» του.

Θα κλείσω αυτό το μικρό σημείωμα με ένα τρίστιχο του Λαυρέντιου Βενέριου, Κρητικού, γεννημένου στις 20 Φεβρουαρίου 1694 αποσπασμένο από το σατιρικό σονέτο του με τίτλο «Ασμάτιον ενδεκασύλλαβον» το οποίο στεγάζεται στην προεπαναστατική συλλογή «Άνθη Ευλαβείας», τυπωμένη στη Βενετία το 1708. Πρόκειται για μια προσπάθεια των μαθητών τής Φλαγγινείου Σχολής που καθοδηγούμενοι από το δάσκαλό τους συνέθεσαν πεζά και ποιητικά έργα στην ελληνική, ιταλική και λατινική γλώσσα. Το προκείμενο στιχούργημα σατιρίζει «έναν άμουσον, οπού ελόγιαζε να ψάλλει εύμορφα»:

«Πάντα θνήσκει τινάς, λένουν οι γριάδες αν ψάλλ' εις γειτονιάν νυκτός ο κόραξ, μα αν συ ψάλλεις, ψοφά ο νυκτοκόραξ.»

Το θέμα έχει απασχολήσει και τον Νίκαρχο καθώς και τον Λεωνίδα τής «Παλατινής Ανθολογίας» (11, 186, και 187. Για τους φιλομαθείς αναγνώστες θυμίζω από τον πρώτο:

«Νυκτοκόραξ, άδει θανατηφόρον' αλλ' όταν άση-Δημόφιλος, θνήσκει κ' αυτός νυκτοκόραξ»

(«Ο νυκτοκόρακας όταν τραγουδά θάνατο φέρνει' μα μόλις τραγουδά ο Δημόφιλος, ακόμα κι ο νυκτοκόρακας πεθαίνει») κι από τον δεύτερο:

«Σιμύλος ο ψάλτης τους γείτονας έκτανε πάντας-νυκτός όλης ψάλλων, πλην ενός Ωριγένους' κωφόν γαρ η φύσις αυτόν εθήκατο' τούνεκεν αυτώ ζωήν αντ' ακοής δώκε περισσοτέρην».

(«Σιμύλος ο τραγουδιστής τους γείτονες όλους σκότωσε ολόφυχα τραγουδώντας, εκτός ενός Ωριγένους' γιατί η φύση κουφό τον έκανε' κι έδωσε σ' αυτόν αντί για ακοή, ζωή περισσότερη»).

Το επιμύθιο είναι πως αγαπώ όλες τις λέξεις αλλά παραπάνω προσπάθησα να πω ότι δεν κάνουν πάντοτε όλες για όλες τις δουλειές.

Η εύθραυστη ισορροπία ΗΠΑ - Ιράν και το «μνημόνιο ειρήνης»

Ειρήνη, ανακωχή ή απλώς μία ακόμη μάχη για τον έλεγχο;

του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ**
Δρα Παντείου Πανεπιστημίου,
Δικηγόρου Πειραιά

Το μνημόνιο κατανόησης (MoU) ή αποκλιμάκωσης μεταξύ Ουάσιγκτον και Τεχεράνης παρουσιάζεται από ορισμένους ως ένα βήμα προς τη σταθερότητα σε μια περιοχή που εδώ και περισσότερες από 100 ημέρες, ή καλύτερα δεκαετίες παραμένει στο χείλος της κρίσης.

Ωστόσο, πίσω από τη ρητορική της «ειρήνης» διαμορφώνεται ένα πολύ πιο σύνθετο γεωπολιτικό τοπίο. Η εμπειρία της Μέσης Ανατολής δείχνει ότι οι μεγάλες συμφωνίες σπανίως επιλύουν οριστικά τις αντιπαραθέσεις. Συνήθως τις παγώνουν, τις μετασχηματίζουν ή τις μεταθέτουν χρονικά.

Το πιθανό πλαίσιο συνεννόησης, όπως έχει περιγραφεί σε διεθνή δημοσιεύματα, δεν αφορά μια συνολική διευθέτηση των διαφορών μεταξύ των δύο πλευρών. Αντίθετα, φαίνεται να εστιάζει στη διαχείριση της έντασης μέσω συγκεκριμένων επιχειρησιακών ρυθμίσεων: μέτρα αποσυμπίεσης στρατιωτικών δυνάμεων, εγγυήσεις για την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας στα Στενά του Ορμούζ και ενδεχομένως μια προσωρινή αναστολή ενεργειών που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε άμεση σύγκρουση.

Με άλλα λόγια, δεν πρόκειται κατ' ανάγκην για ειρήνη με την κλασική έννοια του όρου. Πρόκειται περισσότερο για μια θεσμοποιημένη ανακωχή υπό όρους, η οποία θα μπορούσε να ανατραπεί εφόσον μεταβληθούν οι στρατιωτικές ή πολιτικές ισορροπίες στην περιοχή.

Το κρίσιμο ερώτημα, συνεπώς, δεν είναι μόνο αν θα υπάρξει μια τέτοια συμφωνία, αλλά ποιον πραγματικό σκοπό εξυπηρετεί.

Η Μέση Ανατολή ιστορικά δεν λειτούργησε ποτέ ως ένα σταθερό σύστημα ειρήνης. Αντίθετα, λειτούργησε ως χώρος ελεγχόμενης αποσταθεροποίησης, όπου οι μεγάλες δυνάμεις επιδίωκαν να διασφαλίσουν την επιρροή τους περισσότερο μέσω της διαχείρισης κρίσεων παρά μέσω οριστικών λύσεων.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, μια αμερικανοϊρανική προσέγγιση δεν θα πρέπει να ερμηνευθεί αποκλειστικά ως διπλωματική επιτυχία. Μπορεί να αποτελεί ταυτόχρονα και εργαλείο στρατηγικής αναδιάταξης δυνάμεων. Οι Ηνωμένες Πολιτείες βρίσκονται αντιμετώπιες με πολλαπλά γεωπολιτικά μέτωπα, από την Ουκρανία έως τον Ινδοειρηνικό, ενώ η Τεχεράνη

επιδιώκει να σπάσει τον στρατηγικό περιορισμό που της επιβάλλεται χωρίς να εγκαταλείψει τις βασικές επιδιώξεις της στον τομέα της περιφερειακής και πυρηνικής ισχύος.

Παράλληλα, δεν μπορεί να αγνοηθεί ο ρόλος του Ισραήλ. Οποιαδήποτε μορφή αμερικανοϊρανικής αποκλιμάκωσης παραμένει εξαιρετικά δύσκολο να αποκτήσει μόνιμο χαρακτήρα χωρίς τη συνεκτίμηση των ισραηλινών αντιλήψεων ασφαλείας. Το Τελ Αβίβ εξακολουθεί να αντιμετωπίζει το ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα και το δίκτυο περιφερειακών συμμάχων της Τεχεράνης ως υπαρξιακή απειλή. Ως εκ τούτου, κάθε προσπάθεια συνεννόησης παραμένει εξ ορισμού εύθραυστη.

Εξίσου σημαντικός είναι και ο παράγοντας της Κίνας. Το Πεκίνο έχει κάθε λόγο να επιδιώκει σταθερότητα στον Περσικό Κόλπο, καθώς εξαρτάται ενεργειακά από την περιοχή και διατηρεί στενούς οικονομικούς δεσμούς με το Ιράν. Για την Κίνα, η ασφάλεια των θαλάσσιων διαύλων και η απρόσκοπτη ροή ενέργειας αποτελούν θεμελιώδη στοιχεία της ευρύτερης στρατηγικής της ανόδου.

Δεν είναι τυχαίο ότι στο επίκεντρο όλων των σχετικών συζητήσεων βρίσκονται τα Στενά του Ορμούζ. Πρόκειται για έναν από τους σημαντικότερους στρα-

τηγικούς διαύλους του πλανήτη, από τον οποίο διέρχεται μεγάλο μέρος της παγκόσμιας ενεργειακής τροφοδοσίας. Οποιαδήποτε μεταβολή του επιπέδου ασφάλειας στην περιοχή επηρεάζει άμεσα τις τιμές της ενέργειας, τη διεθνή ναυτιλία, το παγκόσμιο εμπόριο και τελικά τις οικονομίες της Ευρώπης, της Ασίας και της Βόρειας Αμερικής.

Ένα προσωρινό «πάγωμα» της έντασης θα μπορούσε να προσφέρει βραχυπρόθεσμη ανακούφιση στις αγορές. Δεν θα εξάλειφε όμως τις βαθύτερες αιτίες της αντιπαράθεσης.

Σε αυτό ακριβώς το σημείο η σκέψη του Θουκυδίδη αποκτά εξαιρετική επικαιρότητα.

Συχνά η πολιτική και η διπλωματία παίζουν με τις λέξεις, μεταβάλλοντας το νόημά τους ώστε να δικαιολογούνται οι πράξεις. Ο Θουκυδίδης, περιγράφοντας τις συνθήκες εμφύλιας σύγκρουσης στην Κέρκυρα, σημείωνε:

«καὶ τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῇ δικαίῳσει».

Με άλλα λόγια, οι άνθρωποι άρχισαν να αλλάζουν το νόημα των λέξεων προκειμένου να δικαιολογούν τις πράξεις τους.

Δεν πρόκειται απλώς για μια φιλολογική παρατήρηση. Πρόκειται για έναν από τους διαχρονικούς

νόμους της πολιτικής ισχύος. Όταν τα κράτη εισέρχονται σε συνθήκες οξείας αντιπαράθεσης, η σύγκρουση δεν διεξάγεται μόνο στο πεδίο των επιχειρήσεων αλλά και στο πεδίο της γλώσσας.

Αυτό ακριβώς παρατηρείται σήμερα στον ευρύτερο χώρο του Περσικού Κόλπου.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες παρουσιάζουν τη στρατιωτική τους παρουσία ως εγγύηση της «ελευθερίας της ναυσιπλοΐας», της «περιφερειακής σταθερότητας» και της «αποτροπής». Το Ισραήλ εντάσσει τις επιχειρήσεις του στο δόγμα της «προληπτικής αυτοάμυνας». Το Ιράν αντιτείνει ότι υπερασπίζεται τον «άξονα της αντίστασης» απέναντι σε μια διαρκή στρατηγική περικύκλωσης.

Οι ίδιες πράξεις αποκτούν διαφορετικά ονόματα.

Ο πύραυλος του ενός γίνεται «νόμιμη απάντηση». Ο πύραυλος του άλλου γίνεται «παράνομη επίθεση».

Η στρατιωτική επιχείρηση του ενός χαρακτηρίζεται «αυτοάμυνα». Η αντίστοιχη ενέργεια του αντιπάλου βαφτίζεται «επιθετικότητα».

Η ανάπτυξη ναυτικών δυνάμεων ερμηνεύεται είτε ως «διασφάλιση σταθερότητας» είτε ως «επίδειξη ισχύος», ανάλογα με το ποιος διαμορφώνει το κυρίαρχο αφήγημα.

Στη σύγχρονη εποχή των κοινωνικών δικτύων, των διεθνών μέσων ενημέρωσης και των μηχανισμών στρατηγικής επικοινωνίας, η γλώσσα έχει μετατραπεί σε όπλο πρώτης γραμμής. Ο σύγχρονος πόλεμος δεν διεξάγεται μόνο με drones, πυραύλους, δορυφόρους και αεροπλανοφόρα. Διεξάγεται και με αφηγήματα.

Η μάχη για τη διεθνή κοινή γνώμη προηγείται συχνά της μάχης στο πεδίο.

Δεν είναι τυχαίο ότι πριν από κάθε στρατιωτική κίνηση προηγείται σχεδόν πάντοτε μια επικοινωνιακή επιχείρηση νομιμοποίησης. Κανένα κράτος δεν επιθυμεί να εμφανίζεται ως επιτιθέμενο. Όλοι επικαλούνται την άμυνα, την πρόληψη, τη σταθερότητα, την ασφάλεια ή το διεθνές δίκαιο.

Ο Θουκυδίδης θα αναγνώριζε αμέσως αυτή τη

διαδικασία. Θα αναγνώριζε επίσης ότι πίσω από τις λέξεις παραμένει πάντοτε το ζήτημα της ισχύος.

Στον περίφημο Διάλογο Αθηναίων και Μηλίων καταγράφει τη σκληρή πραγματικότητα των διεθνών σχέσεων: «οι δυνατοί πράσσουν ἃ τῇ δυνάμει ἐξουσιάζουσιν, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσιν».

Οι ισχυροί πράττουν όσα τους επιτρέπει η δύναμή τους και οι αδύναμοι υποχωρούν όσο τους επιβάλλει η αδυναμία τους.

Στον Περσικό Κόλπο, η σύγκρουση των αφηγημάτων δεν αναιρεί τη σύγκρουση των συμφερόντων. Αντιθέτως, τη συνοδεύει. Η Ουάσιγκτον επιδιώκει τη διατήρηση της αμερικανικής πρωτοκαθεδρίας. Το Ισραήλ επιδιώκει την εξουδετέρωση απειλών που θεωρεί υπαρξιακές. Το Ιράν επιδιώκει την αναβάθμιση του ρόλου του ως περιφερειακής δύναμης και τη δημιουργία στρατηγικού βάθους από τον Περσικό Κόλπο έως την Ανατολική Μεσόγειο. Η Κίνα επιδιώκει τη διασφάλιση των ενεργειακών και εμπορικών της συμφερόντων.

Οι στόχοι αυτοί παραμένουν σταθεροί. Εκείνο που μεταβάλλεται είναι οι λέξεις με τις οποίες παρουσιάζονται.

Γι' αυτό και αν τελικώς προκύψει ένα πλαίσιο αποκλιμάκωσης μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών και Ιράν, δύσκολα θα μπορεί να θεωρηθεί η απαρχή μιας νέας ειρηνευτικής αρχιτεκτονικής στη Μέση Ανατολή. Πιθανότερο είναι να αποτελεί μια εύθραυστη ισορροπία τακτικής σκοπιμότητας, μια προσωρινή ανακωχή συμφερόντων και όχι το τέλος του στρατηγικού ανταγωνισμού.

Διότι στον Περσικό Κόλπο, όπως και στην Κέρκυρα του Θουκυδίδα, η μάχη δεν διεξάγεται μόνο για τον έλεγχο των θαλασσών, των ενεργειακών διαδρόμων και των στρατηγικών σημείων. Διεξάγεται και για τον έλεγχο των λέξεων που περιγράφουν την πραγματικότητα.

Και πολλές φορές, εκείνος που επιβάλλει το λεξιλόγιο της σύγκρουσης έχει ήδη κερδίσει το πρώτο και ίσως σημαντικότερο στάδιο της.

Μουσική βραδιά στον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά

Εξαιρετική μουσική βραδιά διοργάνωσαν ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά και η Χορωδία του, υπό την διεύθυνση του μαέστρου-δικηγόρου Μάριου Καζά, την 5η Ιουνίου 2026 στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δ.Σ.Π. με τραγούδια σε μουσική και στίχους αγαπημένων Ελλήνων δημιουργών (μουσικών και στιχουργών).

Στη μουσική βραδιά συμμετείχε φιλικά και η Χορωδία "Harmonia Juris" του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών

Η Χορωδία του Δικηγορικού συλλόγου Πειραιά έχει δώσει εξαιρετικά δείγματα μουσικής ανά την Ελλάδα, συμμετέχει και

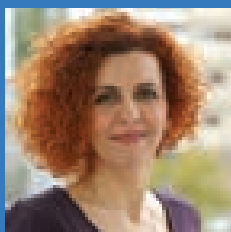
σε συναυλίες για ανθρωπιστικούς σκοπούς και αποτελείται από καλλίφωνους δικηγόρους.

Μουσική εκδήλωση της παιδικής χορωδίας του ΔΣΠ

Σε μια ξεχωριστή βραδιά με μεγάλη συμμετοχή, το κτίριο του Συλλόγου μας πλημμύρισε από τις μελωδικές φωνές, τη φρεσκάδα και τον ενθουσιασμό της υπέροχης Παιδικής Χορωδίας του ΔΣΠ που μας προσέφερε ένα μαγευτικό μουσικό ταξίδι με τραγούδια μεγάλων συνθετών υπό τη διεύθυνση της συναδέλφου και μουσικού Μαρίνας Κορολή και ανανέωσε το μουσικό ραντεβού των μελών της, με τη συμμετοχή και των νέων που θα προστεθούν, για τον επόμενο Σεπτέμβριο.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά τον περασμένο Σεπτέμβριο ανασύστησε την Παιδική Χορωδία του και άνοιξε και πάλι τη θαυμαστή πόρτα της χορωδιακής μουσικής στα παιδιά των δικηγόρων Πειραιά, τα οποία φοιτούν στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση

της **ΑΘΗΝΑΣ ΣΤΑΜΕΛΑΚΗ**
Δικηγόρου Πειραιά

Ημερίδα Δ.Σ.Π. για τη Συνεπιμέλεια

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά και το περιοδικό του Συλλόγου "Πειραιϊκή Νομολογία" διοργάνωσαν επιστημονική εκδήλωση με θέμα **"ΣΥΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ"** στην αίθουσα εκδηλώσεων του Συλλόγου την Τρίτη 23 Ιουνίου και ώρα 18.00, η οποία μεταδόθηκε και διαδικτυακά.

Εισηγητές ήταν η κ. Κατερίνα Φουντεδάκη, Καθηγήτρια Αστικού Δικαίου της Νομικής Σχολής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και μέλος της Νομοπαρασκευαστικής επιτροπής για τον Ν. 4800/2021, η κ. Ελεάνα Σταυγιανουδάκη, Πρόεδρος Πρωτοδικών Αθηνών και οι δικηγόροι Πειραιά

κ. Γεώργιος Χλωρός και κ. Χριστίνα Βαθιά, μέλη της Επιτροπής Σύνταξης του περιοδικού.

Χαιρετισμό στην εκδήλωση απηύθυνε ο αναπληρωτής Υπεύθυνος του Περιοδικού «Πειραιϊκή Νομολογία» Ηλίας Πολάλλης, Ταμίας-Σύμβουλος του Δ.Σ.Π. και ο Πρόεδρος του Δ.Σ.Π. κ. Ηλίας Κλάππας και τον συντονισμό της ιδιαίτερως εποικοδομητικής ημερίδας είχε ο Υπεύθυνος Έκδοσης του Περιοδικού «Πειραιϊκή Νομολογία» κ. Πολυχρόνης Περιβολάρης, Αντιπρόεδρος του Συλλόγου μας.

Την ανωτέρω εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους, μεταξύ πολλών συναδέλφων μας και μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου μας και η επίτιμη Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου κ. Ζαμπέτα Στράτα, ο επίτιμος πρόεδρος Εφετών κ. Μαρούτης, ο ομότιμος καθηγητής Αστικού Δικαίου της Νομικής Σχολής

Αθηνών κ. Κονδύλης, η Αντιπρόεδρος του Χατζηκυριάκειου Ιδρύματος, τέως επιμελήτρια Ανηλίκων στο Ηράκλειο Κρήτης κ. Στελανιώτη και μετά τη δώρη σχεδόν διάρκεια των εισηγήσεων ακολούθησαν 12 παρεμβάσεις- ερωτήσεις από συναδέλφους αλλά και από την παριστάμενη κοινωνική λειτουργό του Κέντρου Ψυχικής Υγείας Πειραιά κ. Βασιλική Ψάλτου.

Τα συμπεράσματα που προέκυψαν αλλά και οι νέες σκέψεις που γεννήθηκαν από την ανωτέρω επιστημονική εκδήλωση ήταν ιδιαίτερα χρήσιμα, αφού παρακολουθώντας την νομολογιακή εξέλιξη από το έτος 2021 μέχρι σήμερα της εφαρμογής του Ν. 4800/2021 από τα δικαστήρια της Χώρας, εξήχθησαν τα πολύ χρήσιμα συμπεράσματα, ότι απαιτούνταν ένα νομικό όχημα και σχήμα που προσέφερε ο Νόμος για την εφαρμογή των ζητημάτων της επιμέλειας και της συνεπιμέλειας του τέκνου που προκύπτουν στην πράξη, λαμβάνοντας υπόψη τις διαρκώς μεταβαλλόμενες συνθήκες οικογενειακής ζωής και το γεγονός, ότι πρέπει να αντιμετωπίζεται κάθε οικογένεια και κάθε παιδί ξεχωριστά, λαμβάνοντας πάντα υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες ζωής και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του τέκνου, στοχεύοντας πάντοτε στο βέλτιστο συμφέρον του, έχοντας ως θεμελιώδη επιλογή του νομοθέτη και κατευθυντήρια ερμηνευτική αρχή της νομολογίας τη διασφάλιση της- κατά το δυνατόν- ισότιμης συμμετοχής και των δύο γονιών στη ζωή των τέκνων τους.

Επίσκεψη ΔΣΠ στο αρχαιολογικό μουσείο Πειραιά

Επίσκεψη στο αρχαιολογικό μουσείο Πειραιά έκαναν τα μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά με τον πρόεδρό τους Ηλία Κλάππα στις 7 Ιουνίου 2026 και είχαν την ευκαιρία να συμμετάσχουν σε μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα περιήγηση στον Πειραιά, με την αρχαιολόγο κ. Ανδρομάχη Καπετανοπούλου την οποία ευχαριστούμε για την εξαιρετική, ζωντανή και εμπειριστατωμένη της ξενάγηση. Μέσα από την αφήγησή της κ. Ανδρομάχης Καπετανοπούλου, όλοι εμείς που συμμετείχαμε γνωρίσαμε σημαντικές πτυχές της ιστορίας του Πειραιά, από την αρχαιότητα έως τη σύγχρονη εποχή, ανακαλύπτοντας τον καθοριστικό ρόλο της πόλης στην ιστορική και πολιτιστική εξέλιξη της χώρας. Κατά την περιήγησή μας αυτή, θαυμάσαμε τα σημαντικά εκθέματα και τις αρχαιότητες του μουσείου, ανακαλύψαμε άγνωστες πτυχές της ιστορίας και «μυστικά» του Πειραιά και συμμετείχαμε σε έναν γόνιμο και παραγωγικό διάλογο γύρω από την πολιτιστική κληρονομιά της πόλης.

Τα μέλη του ΔΣΠ στο αρχαιολογικό μουσείο Πειραιά. Στο κέντρο αριστερά η αρχαιολόγος κ. Ανδρομάχη Καπετανοπούλου δίπλα στον πρόεδρο κ. Ηλία Κλάππα και δεξιά του η κ. Ισμήνη Ζώρζου που είχε τον συντονισμό της οργάνωσης.

Απόφαση ΔΣΠ για την υπ' αριθμ. 6/2026 απόφαση της Ολομέλειας Αρείου Πάγου για τον τρόπο εκτοκισμού των ρυθμίσεων του νόμου Κατσέλη

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά με την απόφασή του, κατά τη συνεδρίαση της 19ης Ιουνίου, ζητά τον πλήρη σεβασμό και την άμεση εφαρμογή από όλους της υπ' αριθμ. 6/2026 απόφασης της πλήρους Ολομέλειας του Αρείου Πάγου αναφορικά με τον τρόπο εκτοκισμού των οφειλών που υπήχθησαν στον νόμο 3869/2010 (νόμος Κατσέλη).

Δηλώσεις θεσμικών παραγόντων που αμφισβητούν τη δυνατότητα εφαρμογής της απόφασης δεν υπηρετούν τη νομιμότητα.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά καταδικάζει κάθε προσπάθεια δημιουργίας προσκομμάτων, δια της επίκλησης δήθεν νομικής ασάφειας ή τεχνικών δυσκολιών, τα οποία θα εμποδίσουν την πλήρη εφαρμογή της απόφασης της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου.

Η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου με την 6/2026 απόφασή της κλήθηκε να επιλύσει δύο ερμηνευτικά ζητήματα. Στο μεν πρώτο, έκρινε οριστικά ότι το επιτόκιο υπολογίζεται επί της μηνιαίας δόσης και όχι επί του συνολικού οφειλόμενου κεφαλαίου.

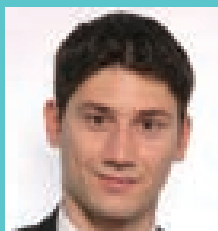
Ως προς το δεύτερο ερμηνευτικό ζήτημα σχετικά με το αν το επιτόκιο θα υπολογίζεται για όλο τον χρόνο τον διαδραμόντα από την έναρξη της ρύθμισης ως την εξόφληση κάθε δόσης ή μόνο για τον μήνα καταβολής κάθε δόσης, η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου έκρινε οριστικά ότι το επιτόκιο υπολογίζεται μόνο για τον μήνα καταβολής κάθε

δόσης, αναφέροντας ρητά ότι, στη μεν περίπτωση που η δικαστική απόφαση ένταξης στον νόμο Κατσέλη καθορίζει σταθερό επιτόκιο, ο υπολογισμός του επιτοκίου θα γίνει εξαρχής επί της καθορισθείσας μηνιαίας δόσης για όλο τον χρόνο από την έναρξη της ρύθμισης έως τη λήξη της. Στη δε περίπτωση που ορίζει επιτόκιο κυμαινόμενο, ο υπολογισμός θα γίνεται πάλι μόνο για τον μήνα καταβολής κάθε δόσης, πλην όμως όχι εξαρχής, αλλά διακριτά για τον κάθε μήνα καταβολής της κάθε δόσης ανάλογα με την περίοδο που το κυμαινόμενο επιτόκιο αλλάζει.

Η απόφαση του Αρείου Πάγου είναι νομικά δεσμευτική, απολύτως σαφής, δεν εμφανίζει κανενός είδους τεχνικές δυσκολίες και δεν χρήζει καμίας ερμηνείας. Όσοι προσπαθούν να ξαναθέσουν την ερώτηση για τη χρονική διάρκεια εκτοκισμού κάθε μηνιαίας δόσης, επιδιώκουν την έκδοση, δια της ερμηνείας, νέας δικαστικής απόφασης και στην πραγματικότητα επιχειρούν να αποφύγουν τη συμμόρφωση στην απόφαση του Αρείου Πάγου.

4^ο ΣΚΑΚΙΣΤΙΚΟ ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

του **ΚΩΝ/ΝΟΥ Δ. ΦΛΕΓΚΑ**
Δικηγόρου Πειραιά

Το Σάββατο 25 Απριλίου 2026 πραγματοποιήθηκε, στην έδρα του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, το 4^ο Σκακιστικό Τουρνουά Δικηγόρων, ένας θεσμός που πλέον έχει εδραιωθεί ως μία ιδιαίτερη αθλητική, πνευματική και συναδελφική συνάντηση για τον δικηγορικό κόσμο.

Η διοργάνωση πραγματοποιήθηκε από τον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά, υπό την αιγίδα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και σε συνεργασία με την Ελληνική Σκακιστική Ομοσπονδία, επιβεβαιώνοντας για ακόμη μία φορά ότι ο αθλητισμός, η πνευματική άσκηση και η δικηγορία μπορούν να συνυπάρχουν δημιουργικά και να αναδεικνύουν αξίες κοινές: στρατηγική σκέψη, ψυχραιμία, συγκέντρωση, σεβα-

σμό στον αντίπαλο και προσήλωση στους κανόνες. Στην εκδήλωση έκανε χαιρετισμό εκ μέρους της Ελληνικής Σκακιστικής Ομοσπονδίας ο Γενικός Γραμματέας κ. Χρήστος Γκορίτσας ενώ επικεφαλής της διαιτητικής ομάδας ήταν ο διεθνής διαιτητής κ. Ιωάννης Λίτσας.

Στο τουρνουά είχαν δικαίωμα συμμετοχής εν ενεργεία, συνταξιούχοι και ασκούμενοι δικηγόροι από όλους τους Δικηγορικούς Συλλόγους της χώρας, στοιχείο που προσέδωσε στη διοργάνωση ευρύτερο πανελλήνιο χαρακτήρα. Η ανταπόκριση των συναδέλφων υπήρξε ιδιαίτερα θετική, καθώς το τουρνουά προσέλκυσε τόσο έμπειρους σκακιστές όσο και συναδέλφους που αγαπούν το σκάκι και επιθυμούν να συμμετέχουν σε μία οργανωμένη, ευχάριστη και

υψηλού επιπέδου διοργάνωση.

Ιδιαίτερη σημασία είχε η πρόβλεψη διεξαγωγής των αγώνων σε δύο ομίλους, ώστε να δοθεί η δυνατότητα συμμετοχής σε σκακιστές διαφορετικού επιπέδου εμπειρίας.

Στον Α΄ Όμιλο συμμετείχαν σκακιστές με ελληνικό ΕΛΟ άνω των 1.200 μονάδων, ενώ στον Β΄ Όμιλο συμμετείχαν σκακιστές με ελληνικό ΕΛΟ έως 1.200 μονάδες, καθώς και μη αξιολογημένοι αθλητές. Με τον τρόπο αυτό, η διοργάνωση διατήρησε τον αγωνιστικό της χαρακτήρα, χωρίς όμως να αποθαρρύνει τους λιγότερο έμπειρους συναδέλφους από τη συμμετοχή.

Οι αγώνες διεξήχθησαν με ελβετικό σύστημα επτά γύρων, το οποίο προσέφερε έντονο ενδιαφέρον μέχρι και την τελευταία παρτίδα. Καθ' όλη τη

διάρκεια του τουρνουά επικράτησε άριστο κλίμα, με συναδελφικότητα, ευγενή άμιλλα και σεβασμό μεταξύ των συμμετεχόντων. Οι παρτίδες ανέδειξαν

όχι μόνο την τεχνική κατάρτιση και την αγωνιστική ετοιμότητα των παικτών, αλλά και τη χαρά της συμμετοχής σε μία διοργάνωση που ξεπερνά τα στενά όρια του ανταγωνισμού.

Στους τρεις πρώτους κάθε ομίλου απονεμήθηκαν έπαθλα, ενώ σε όλους τους συμμετέχοντες χορηγήθηκαν αναμνηστικά διπλώματα, ως ένδειξη αναγνώρισης της συμμετοχής τους και της συμβολής τους στην επιτυχία της διοργάνωσης.

Στον Α΄ Όμιλο διακρίθηκαν οι:

1. Χρήστος Γκορίτσας
2. Κωνσταντίνος Πόπης
3. Αναστάσιος Οικονόμου

Στον Β΄ Όμιλο διακρίθηκαν οι:

1. Χρίστος Σωκράτους
2. Νικόλαος Τρομπέτας
3. Σπυράγγελος Γεωργάτος - Γκαρσία

Το σκάκι, ως άθλημα σκέψης, έχει ιδιαίτερη συγγένεια με τη δικηγορική ιδιότητα. Η ανάλυση των δεδομένων, η πρόβλεψη των επόμενων κινήσεων, η επιλογή στρατηγικής, η πειθαρχία και η διαχείριση της πίεσης είναι στοιχεία που συναντώνται τόσο στη σκακιέρα όσο και στην καθημερινή άσκηση της δικηγορίας. Δεν είναι τυχαίο ότι το τουρνουά του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά έχει αγκαλιαστεί από

τους συναδέλφους και έχει εξελιχθεί σε θεσμό που συνδυάζει την πνευματική καλλιέργεια με την κοινωνική επαφή και την αθλητική δραστηριότητα.

Η επιτυχής διεξαγωγή του 4ου Σκακιστικού Τουρνουά επιβεβαιώνει τη σταθερή πρόθεση του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά να στηρίζει δράσεις που ενισχύουν την εξωστρέφεια, την αλληλεπίδραση μεταξύ των μελών του δικηγορικού σώματος και την προώθηση μορφών άθλησης και πνευματικής καλλιέργειας. Παράλληλα, αποδεικνύει ότι ο Δικηγορικός Σύλλογος δεν αποτελεί μόνο θεσμικό φορέα εκπροσώπησης των δικηγόρων, αλλά και έναν ζωντανό χώρο συνάντησης, συμμετοχής και δημιουργικής έκφρασης.

Στην οργανωτική επιτροπή του τουρνουά συμμετείχαν ο Πρόεδρος του ΔΣΠ, κ. Ηλίας Κλάμπας, ο Σύμβουλος του ΔΣ του ΔΣΠ κ. Στέλιος Φαζάκης και οι κκ. Κωνσταντίνος Φλέγκας και Παναγιώτης Στάπας με γραμματέα την κα. Βίκυ Δημητρακοπούλου. Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής ήταν ο Δικηγόρος Πειραιά, κ. Θεόδωρος Σαρρής.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά ευχαριστεί θερμά τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού για την αιγίδα, την Ελληνική Σκακιστική Ομοσπονδία για τη συνεργασία, καθώς και όλους τους συναδέλφους που συμμετείχαν και συνέβαλαν με την παρουσία τους στην επιτυχία της διοργάνωσης.

Με την ολοκλήρωση του 4ου Σκακιστικού Τουρνουά, ανανεώνεται ήδη το ενδιαφέρον για την επόμενη διοργάνωση, με την προσδοκία ότι ο θεσμός θα συνεχίσει να μεγαλώνει, να προσελκύει νέες συμμετοχές και να ενισχύει τους δεσμούς μεταξύ των δικηγόρων μέσα από το πνεύμα του σκακιού, της ευγενούς άμιλλας και της συναδελφικότητας.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΜΙΧΑΛΗ ΒΛΑΜΟΥ

Πριν λίγες ημέρες έφυγε από κοντά μας ο Μιχάλης Βλάμος, επίτιμος δικηγόρος Πειραιά, αλλά και σπουδαίος ιστορικός, αρχαιολόγος και λογοτέχνης. Σπούδασε νομικά στη νομική σχολή του ΕΚΠΑ και διετέλεσε δικηγόρος Πειραιά από το 1963 έως το 2009. Ήταν επίσης απόφοιτος του τμήματος Ιστορικού-Αρχαιολογικού της Φιλοσοφικής Σχολής του ΕΚΠΑ.

Στέλεχος ή καλύτερα ένας από τους στυλοβάτες του περιοδικού μας, ο Μιχάλης Βλάμος όχι μόνο αρθρογραφούσε σε αυτό επί πολλές δεκαετίες, αλλά συμμετείχε ενεργά, με υποδειγματική υπευθυνότητα και ευσυνειδησία, στις συνεδριάσεις της συντακτικής επιτροπής, δίνοντας το παράδειγμα στα νεότερα μέλη της. Βαθύς γνώστης και ακούραστος μελετητής της ιστορίας της Ελλάδας, αλλά και του Πειραιά ειδικότερα, μεταλαμπάδευε τις γνώσεις του μέσα από τα ιστορικά του άρθρα, τα οποία κοσμούσαν τακτικά το περιοδικό.

Η συνεισφορά του Μιχάλη Βλάμου στον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά, είναι πραγματικά ανεκτίμητη. Ήταν ο πρώτος που ασχολήθηκε με τη συγγραφή της ιστορίας του Συλλόγου, συλλέγοντας και μελετώντας στοιχεία από διάφορες πηγές. Σημαντικό μέρος του βιβλίου ιστορίας των εκατό χρόνων από την ίδρυση του Συλλόγου, με τίτλο «ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΑΣ Δ.Σ.Π.», που εκδόθηκε το 2020, ιδιαίτερα το τμήμα του που αφορά στην ιστορία των προ της ίδρυσης του ΔΣΠ χρόνων, αλλά και στην ιστορία του κτηρίου του Συλλόγου, δεν θα μπορούσε ποτέ να έχει γραφεί χωρίς τη δική του ενδελεχή και ακούραστη έρευνα.

Ο πολυσχιδής Μιχάλης Βλάμος, συνέγραψε πολλά ιστορικά έργα και ταυτόχρονα άφησε αξιοσημείωτο ποιητικό έργο, με πιο γνωστές συλλογές τα «Σονέτα» του. Διετέλεσε μέλος της Φιλολογικής Στέγης Πειραιά, του Πειραιϊκού Συνδέσμου, του Συλλόγου Φίλων του Αρχαιολογικού Μουσείου Πειραιά και του Ναυτικού Μουσείου Ελλάδας. Τιμήθηκε πολλές φορές από τον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά αλλά και από το περιοδικό μας για την σημαντική προσφορά του στον δικηγορικό κόσμο του Πειραιά.

Επιτροπή Ενημέρωσης για Νομοθετικές Αλλαγές

Υπεύθυνος: Ιωάννης Βούτας

Αναληρωτής: Διονύσιος Πλέσσας

Συντονίστρια: Όλγα Σταγάνη

Μέλη: Βασιλεία Βαλλιάνου, Ήρα Γκαβέρα, Σταυρούλα Δημητριάδη, Παναγιώτα Κουτουλάκου,

Νικόλαος Μαθιόπουλος, Ιωάννα Μέμπηγκα, Παναγιώτης Σγαύρας

Επιτροπή Επιστημονικών Μελετών και Εκδηλώσεων

Υπεύθυνος: Ευαγγελία Αποστολίδου

Αναληρωτής: Ιωάννη Ζώρζου

Μέλη: Ιωάννης Βούτας, Ηλίας Τζιτζικάνης, Διονύσιος Πλέσσας

Επιτροπή Ασφαλιστικών-Φορολογικών Θεμάτων

Υπεύθυνος: Κυριάκος Καρυδάς

Αναληρωτής: Ιωάννης Βούτας

Μέλη: Παύλυχρνης Περιβολάρης, Παναγιώτης Σταματογιάννης, Δήμος Κοντοδήμος, Γεώργιος Αθανασόπουλος

Υποεπιτροπή ασφαλιστικών θεμάτων: Αρχοντούλα Βουδηγόρη, Μάνθος Τριαντάφυλλος, Πέτρος Βαρελάς-Κακοδηγιάννης,

Επιτροπή Πληροφορικής

Υπεύθυνος: Διονύσιος Πλέσσας

Αναληρωτής: Χρήστος Π.Λ. Ηλιόδης

Μέλος: Γεώργιος Κοραμίζορης

Συντονιστής για ψηφιακή δικαιοσύνη: Δημήτριος Μελίδης

Συντονιστής για ψηφιακά Μέσα: Διονύσιος Βραχάτης

Συντονιστής Τμήματος υποστήριξης συναδέλφων σε θέματα τεχνολογίας(HelpDesk): Στέφανος Φακίς

Επιτροπή Βιβλιοθήκης

Υπεύθυνος: Χρήστος Π.Λ. Ηλιόδης

Αναληρωτής: Ηλίας Τζιτζικάνης

Μέλη: Ευαγγελία Αποστολίδου, Μαρία Κουμουνδούρου, Αντώνης Κασσιμάτης, Ζήσης Ρόπτης, Όλγα Σταγάνη

Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ»

Υπεύθυνος: Ηλίας Τζιτζικάνης

Αναληρωτής: Ευαγγελία Αποστολίδου

Επιμελητής όλης: Ευαγγελία Αποστολίδου, Πέτρος Λακούτης

Μέλη: Ιωάννης Αβραμίδης, Μαρίνα Αλτσιφεροπούλου, Γρηγόρης Γαϊτανάρος, Ιωάννα Γεωργιάδου, Ιωάννα Θεοδωράτου, Μιχάλης Ιωαννίδης, Ιωάννης Λυκούρης, Θεόδωρος Μικαϊλάκης, Μαρία Μητροπούλου, Διονυσία Παναγιωτακοπούλου, Δημήτριος Πιστικός, Γεώργιος Σαπουντζάκης, Αριάννα Στυλιανού, Θεόδωρος Σαρρής, Κυριακή Τσαγκωράκη, Διονύσιος Τσελέντης, Ευάγγελος Τσαυρούλης, Μαρία Φλωροπούλου-Μακρή, Φυλλήνα Σαράντη

Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού «ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ»

Υπεύθυνος: Παύλυχρνης Περιβολάρης

Αναληρωτής: Ηλίας Παρλιδόλης,

Μέλη: Μαρίνα Αλτσιφεροπούλου, Τρύφωνας Αλυκάτορας, Χρήστος Γεωργακόπουλος, Ιωάννης Γιανναλάκης, Ήρα Γκαβέρα, Ελένη Δαμαλίδου, Μιχάλης Διαθεσάπουλος, Ιωάννης Δάμβρος, Φίλιππος Καμπούρης, Ιωάννης Καρδαράς, Αγγελική Κισαυιλά, Νικόλαος Κωνσταντινίδης, Αγγελική Λαλούση, Κων/νος Λαμπράκης, Κων/να Λύρη, Νικόλαος Μαθιόπουλος, Ιωάννης Μέξης, Θεμιστοκλής Μερλίνος, Ειρήνη Μουγάκου, Αριστομένης Μπαϊλάσκας, Κων/νος Πανόπουλος, Παναγιώτης Πετρόπουλος, Ιωάννης Πισαρίκος, Δημήτριος Ραπτάκης, Γεώργιος Σίμος, Γεώργιος Σκορίνης, Ιωάννης Τιμαγιένης, Χρήστος Τιμαγιένης, Λίδια Τσάκνα, Φωτεινή Τσουκαλά, Στέφανος Φακίς, Μαρία Φλωροπούλου-Μακρή, Γεώργιος Χλωράς

Επιτροπή Ποιότητας Ζωής και Παροχών για τα Μέλη

Υπεύθυνος: Ζωή Γεράνη, Δήμος Κοντοδήμος

Επιτροπή Πολιτιστικών Εκδηλώσεων

Υπεύθυνος: Ιωάννη Ζώρζου

Αναληρωτής: Ηλίας Τζιτζικάνης

Συντονιστής θεατρικής ομάδας: Δημήτρης Παπακυριάκης

Συντονιστής Χορωδίας: Γεώργιος Αθανασόπουλος

Συντονιστής για Παραδοσιακού Χορού: Ασπασία Φλέσσαυρα, Φυλλήνα Σαράντη

Μέλη: Ευαγγελία Αποστολίδου, Αθηνά Σταμελάκη, Παναγιώτα Τσουνάκη, Ελένη Πατρικοπούλου, Ελένη Μπαγιανέτα, Κέλλυ Σταματογιάννη, Σταμάτης Σουρμελής, Νικόλαος Χαραλαμπίδης, Φωτεινή Χαϊλιά, Γρηγόρης Γαϊτανάρος.

Επιτροπή Αθλητικών Εκδηλώσεων και Εντευκτηρίου

Υπεύθυνος: Ιωάννης Βούτας

Αναληρωτής: Διονύσιος Πλέσσας

Μέλη: Δήμος Κοντοδήμος

Ομάδα μπάσκετ: Θύμιος Σκορίνης, Σταύρος Κατσούλης

Ομάδα ποδοσφαίρου βετεράνων: Μιχάλης Ιωαννίδης

Υποεπιτροπή εντευκτηρίου: Σωτήρης Μπαύρος, Δρακούλης Δρακουλάκης

Επιτροπή για Θέματα Ανταπόδοσης του Δικηγορικού Επαγγέλματος

Υπεύθυνος: Ιωάννης Βούτας, Παύλυχρνης Περιβολάρης

Μέλη: Αριστομένης Μπαϊλάσκας, Παναγιώτης Σταματογιάννης

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

Η Ερασιτεχνική Θεατρική Ομάδα
του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά
παρουσιάζει την κωμωδία του

ΔΗΜΗΤΡΗ ΨΑΘΑ

ΞΥΠΝΑ ΒΑΣΙΛΗ

ΕΡΜΗΝΕΥΟΥΝ:

ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΜΠΑΓΙΟΝΕΤΑ ΕΛΕΝΗ
ΜΠΟΥΡΛΕΤΙΔΟΥ ΓΙΩΤΑ
ΤΣΟΥΝΑΚΑ ΓΙΩΤΑ
ΣΟΥΡΜΕΛΗΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ
ΒΑΛΜΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗ ΚΕΛΛΥ
ΠΑΤΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΡΙΘΑΡΙΔΟΥ ΕΦΗ
ΠΑΝΙΤΣΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΠΟΘΗΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

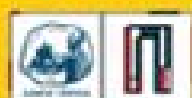
2026

Σκηνοθεσία: Γιώργος Ρούφας
Βοηθός σκηνοθέτη-Ενδυματολόγος: Στελλίνα Ανεμά

Συμμετέχει η χορωδία του ΔΣΠ
Μαέστρος Μάριος Καζάς
Συμμετέχει το συγκρότημα
3G AND I-FON

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Δευτέρα 6 & Τρίτη 7 Ιουλίου ώρα 21:00

REVIVAL
consulting services

COSMOS.LEGAL

ECONOMICS

